

ΠΟΛΥ-ΚΑΤΟΙΚΗΣΕΙΣ

Μήλιου Ελένη
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας 2013

ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΗΣΕΙΣ

Πολυκατοικίες και κατοικήσιες αποτελούν το επίκεντρο μιας έρευνας, που ως σκοπό θέτει την ανασύνθεση του οίκου μας μέσα από τον σχεδιασμό ενός συστήματος διαπραγμάτευσης των άυλων και υλικών στοιχείων που τον δομούν. Διατηρώντας ως βάση μια κοινωνική, ψυχολογική και φιλοσοφική έρευνα σχετικά με τον άνθρωπο και τον οίκο του, εξελίχθηκε η επαναδιαπραγμάτευση των υλικών στοιχείων που απαρτίζουν την κατοικία στο επίπεδο της λειτουργικότητας. Αποδομώντας την κατοικία στις βασικές αρχές της και χρησιμοποιώντας ως εργαλείο τη γεωμετρία παράχθηκε ένας πεπερασμένος αριθμός τυποποιημένων εφαρμογών ικανών να προσφέρουν μεγαλύτερη ελευθερία διαχείρισης του χώρου. Πρόγραμμα και ενεργήματα συμπιέζονται και αποσυμπιέζονται με σκοπό την εξυπηρέτηση απλών ζητημάτων ζωής επαναπροσδιορίζοντας την κάτοψη. Τα άυλα χαρακτηριστικά της κατοικίας και ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός συμμετέχουν σε ένα διάλογο διαπραγμάτευσης και ανασύνθεσης του χώρου με στόχο την εξυπηρέτηση της εκάστοτε συνθήκης κατοίκησης.

ΦΟΙΗΤΗΤΡΙΑ: ΜΗΛΙΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΕΣ: ΓΑΒΡΗΛΟΥ ΕΒΕΛΥΝ/ΛΥΚΟΥΡΙΩΤΗ ΙΡΙΣ

POLY-KATOIKISEIS¹

Multi-housing and housing constitute the focus of a research positing the re-composition of our house, through the devising and the design of a system of discourse between the material and the immaterial elements that shape it. Preserving as a basis for the analysis a social, psychological and philosophical research concerning man and his home, emerged a re-evaluation of the material elements that shape houses on the utilitarian field. Decomposing the house to its very basic principles and using geometry as a tool, a finite number of typical applications of said approach was produced, adequate enough to offer larger freedom in managing space. Program and act are compressed and decompressed for the purpose of serving simple objectives of life, by reevaluating the floor plan. The immaterial elements of the house and the architectural design participate in a discourse that reevaluates and recomposes space in view of each possible housing condition.

STUDENT: MILIOU ELENI

PROFESSORS: GAVRILOU EVELIN/LIKOURIOTI IRIS

¹ The term is a wordplay with the Greek word for the “block-of-flats” which literally means “many houses”.

ΠΟΛΥ-ΚΑΤΟΙΚΗΣΕΙΣ

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
Ιούλιος 2013

Φοιτήτρια: Μήλιου Ελένη
Επιβλέπουσες: Γαβρήλου Έβελυν
Λυκουριώτη Ίρις

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγή.....	4
Συνεντεύξεις.....	6
Διαγραμματικός πειραματισμός.....	10
Σχεδιασμός αρχιτεκτονικής γλώσσας.....	15
Αρχές σύνθεσης.....	29
Εφαρμογή.....	30
Επίλογος.....	57
Παράρτημα.....	58
Δείγματα ασκήσεων.....	59
Τελικό παραγόμενο γεωμετρικό προϊόν.....	67

Οι ορισμοί της κατοικίας και η αντιστοιχία τους με τη βιωματική διαδικασία που ακολουθούμε σε ψυχολογικό και κοινωνικό επίπεδο, υπήρξαν η απαρχή της έρευνας. Ένστικτα και ανάγκες βρέθηκαν στο επίκεντρο της ανάλυσης ως εργαλεία αντίληψης μια ευρύτερης ερμηνείας των όρων κατοικία και κατοίκηση. Διερευνήθηκε η αποτύπωση στο “είναι” μιας ανθρώπινης οντότητας τόσο των στοιχείων ενός οίκου – τοίχος, πόρτα, παράθυρο – όσο και των χώρων που εσωκλείει αυτός – σαλόνι, κρεβατοκάμαρα, κουζίνα κλπ. Επιπλέον, ερευνήθηκαν οι σχέσεις που αυτή η οντότητα αναπτύσσει με το χτιστό περιβάλλον, καθώς και οι ερμηνείες εκείνες και οι συμβολισμοί που ορίζουν τον κάτοικο και τις επιλογές του και τα βαθύτερα κίνητρα που τον κατευθύνουν σήμερα στην κατοίκηση. Όλα τα παραπάνω αποτέλεσαν ερέθισμα και κεντρικές έννοιες του ερευνητικού, υπήρξαν η πηγή της σκέψης για μια νέα κατοικία.

Η διπλωματική ερευνά και επαναδιαπραγματεύεται την έννοια του οίκου μέσω της βιωματικής δραστηριότητας. Στο επίκεντρο τοποθετήθηκαν υλικά και άυλα στοιχεία με στόχο την αναδόμηση του όρου “κατοίκηση” και την κατασκευή ενός συστήματος σχεδίασης και σύνθεσης της κατοικίας. Την κατασκευή μιας αρχιτεκτονικής αρχής ανάλογης της γλώσσας.

Πρωταρχική πηγή συγκέντρωσης των άυλων ερμηνειών της κατοικίας, υπήρξε το ερευνητικό. Για την διερεύνηση της θεωρίας σε πιο πραγματικό, καθημερινό, προσωπικό επίπεδο, πραγματοποιήθηκαν κάποιες συνεντεύξεις με θέμα τον ελάχιστο προσωπικό χώρο. Αποτέλεσμα αυτού ήταν η παραγωγή έξι μακετών μετάφρασης των απαντήσεων από αρχιτεκτονική σκοπιά. Από την επιλογή δύο εξ αυτών πρόεκυψε ένας διαγραμματικός πειραματισμός, ο οποίος έθεσε τις βάσεις για τον σχεδιασμό μιας αρχιτεκτονικής γλώσσας. Η εξέλιξη και η ανάπτυξη αυτής, επήλθε μέσα από μια σειρά ασκήσεων κατανόησης του παραγόμενου χώρου. Σχεδιάστηκαν αρχικά 30 ασκήσεις κατοίκησης βασισμένες σε σενάρια διαβίωσης. Οι επόμενες 60 ασκήσεις έφεραν στη σύνθεση τους και την έννοια του προγράμματος, καθορίζοντας και την ανάπτυξη της γλώσσας. Οι 90

παραγόμενες κατοικίες εμφάνισαν τη δυνατότητα κατοικήσεων και πολυκατοικήσεων, θέτοντας, παράλληλα, τους όρους σύνθεσης.

Όλος ο σχεδιασμός στηρίχθηκε σε θεωρητική ανάλυση. Για τον έλεγχο του, σε πραγματικές συνθήκες και πραγματικούς περιορισμούς, επιλέχθηκε ένα οικόπεδο στο Βόλο. Από τις ασκήσεις μεμονωμένων κατοικιών πραγματοποιήθηκε πέρασμα στο πιο διαδεδομένο μοντέλο κατοίκησης, την πολυκατοικία. Συγκεντρώθηκαν οι απαραίτητες πληροφορίες από την πολεοδομία και ελέγχθηκε η δραστηριότητα της περιοχής. Από τους περιορισμούς – κάλυψη, Σ.Δ., αρτιότητες, πρασιά – επηρεάστηκε η τοποθέτηση της πολυκατοικίας στο οικόπεδο. Η σύνθεση της ορίστηκε από τα όρια της, τις θεάσεις, τον φωτισμό και τον αερισμό, τις διαδρομές και τα σενάρια διαβίωσης. Ολοκληρώνοντας το σχεδιασμό οριστικοποιούνται το πρόγραμμα του κάθε διαμερίσματος και η σύνδεση της πολυκατοικίας με τον αστικό ιστό. Το αποτέλεσμα είναι ένα σύνολο κατοικιών σχεδιασμένων με υπαρκτές παραμέτρους, προτείνοντας ένα υλοποιήσιμο μοντέλο κατοίκησης.

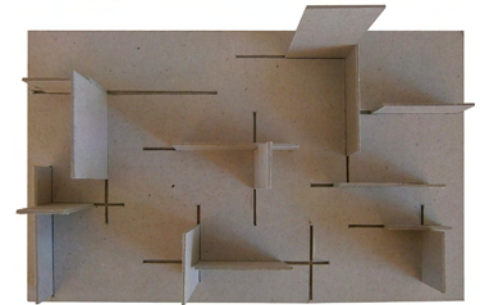
Τελικά, παράχθηκε ένα σύνθετο σύστημα συσχετισμού και διαπραγμάτευσης της γεωμετρίας με τα άυλα χαρακτηριστικά της κατοίκησης. Πρόγραμμα, δραστηριότητες, συνήθειες, διαδρομές, θεάσεις συνομιλούν με τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό. Θέτοντας ως αρχή την αποδόμηση της κατοικίας και την ανασύνθεση της, σχεδιάζονται αρχές μιας τυποποιημένης κατασκευαστικά εφαρμογής ικανής να προσφέρει μεγαλύτερη ελευθερία διαχείρισης του χώρου. Ξεκινώντας από τον ελάχιστο προσωπικό χώρο, αναπτύχθηκε ένας σχεδιασμός που φέρει μέσα του δυνατότητες μεταβολής και επανασχεδιασμού της κάτοψης. Δυνατότητες επαναπροσδιορισμού του χώρου βάση των μεταβολών της καθημερινότητας μας.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

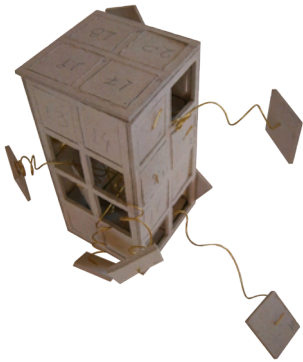
Η αρχή αυτής της έρευνας πραγματοποιήθηκε μέσω μιας σειράς συνεντεύξεων. Στόχος ήταν η συλλογή ερμηνειών περί του ελάχιστου προσωπικού χώρου. Παρόλο που το δείγμα ανθρώπων ήταν μικρό, επαρκούσε για τον εντοπισμό αρκετών στοιχείων. Σε μια πρώτη ανάλυση, οι απαντήσεις έδειχναν διαφορετικές μεταξύ τους. Ωστόσο, καταγράφοντας τα κριτήρια προσδιορισμού και επιλογής του ελάχιστου προσωπικού χώρου κάθε συμμετέχοντα, παρατηρήθηκε η επανάληψη κάποιων στοιχείων. Αυτή η επανάληψη κατέστησε δυνατή την κατηγοριοποίηση των συνεντεύξεων σε ενότητες δημιουργώντας τη δυνατότητα μετάφρασης και μεταφοράς του σε τρισδιάστατες αναπαραστάσεις – αποτυπώσεις. Οι κατηγορίες είναι: σώμα, μυαλό, φίλτρα, μεταβλητότητα, αμεσότητα και απομόνωση.

ΣΩΜΑ

Οι αναφορές εστίαζαν στην κίνηση αναπτύσσει το σώμα και τα νοητά όρια τα οποία δημιουργεί. Η ελευθερία κίνησης αποτελεί βασικό στοιχείο των απαντήσεων. Πρόκειται για το μέσο μιας ευρύτερης ελευθερίας και έκφρασης. Κατασκευάστηκε, λοιπόν, μια σταθερή βάση που τμήματα αυτής μπορούν να πραγματοποιήσουν μια μικρή κίνηση. Η βάση αποτελεί τη μετάφραση του κορμού του ανθρώπινου σώματος και της σταθερότητας με την οποία διατηρεί τα άκρα συνδεδεμένα πάνω του. Τα μετακινούμενα στοιχεία είναι μια μεταφορά των άκρων μας και της κίνησης αυτών.

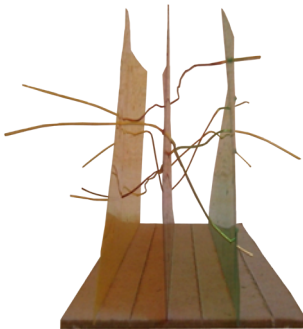

ΜΥΑΛΟ

Πολύ συχνή απάντηση ήταν το μυαλό. Πιο συγκεκριμένα η δύναμη αυτού, η διεύρυνσή του, η δυνατότητα που μας προσφέρει για νοητή μετακίνηση. Τονίζοντας, όμως, παράλληλα και τους περιορισμούς που δέχεται από κάθε μορφής περιβάλλον (οικογενειακό, επαγγελματικό, κοινωνικό κλπ). Ως αποτύπωση αυτών των απαντήσεων δημιουργήθηκε ένα κουτί, κομμάτια του οποίου επεκτείνονται και πέρα από την αρχική του επιφάνεια. Η συμπίεση ενός ελαστικού μεταλλικού πλέγματος στο εσωτερικό του, του χαρίζει τη δυνατότητα επιμύκησης και επαναφοράς. Ανάλογα, λοιπόν, με τα όρια που δημιουργούνται σε κάθε περίπτωση, αναπροσαρμόζεται. Είτε επεκτεινόμενο, είτε συμπιεζόμενο.

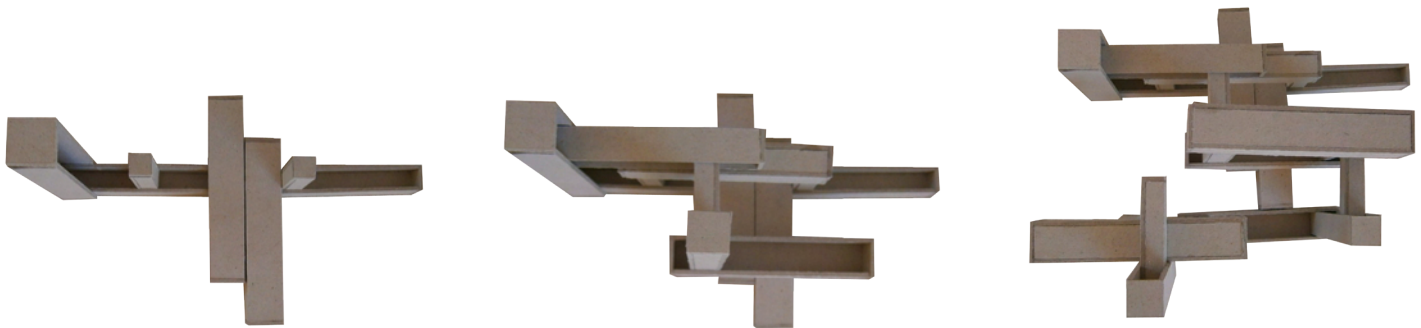
ΦΙΛΤΡΑ

Τα φίλτρα αναπτύσσονταν, ως η ουσία κάποιων απαντήσεων, όταν ο ελάχιστος προσωπικός χώρος ήταν η κρεβατοκάμαρα. Για να εισέλθεις σε αυτήν χρειαζόταν να πληρείς κάποιους παράγοντες ή να έχεις διανύσει συγκεκριμένα ψυχικά μονοπάτια. Για κάθε ερωτηθέντα τα κριτήρια ήταν προσωπικά και επομένως διαφορετικά μεταξύ τους. Για την αναπαράσταση αυτής της ιδέας χρησιμοποιήθηκαν χρωματιστές διαφάνειες για την απεικόνιση των φίλτρων και σύρματα που τις διασχίζουν για τη συμβολική αναπαράσταση της διαδρομής που καλείται να ακολουθήσει κανείς για να επιτύχει την είσοδό του στον ελάχιστο προσωπικό χώρο κάποιου.

ΜΕΤΑΒΛΗΤΟΤΗΤΑ

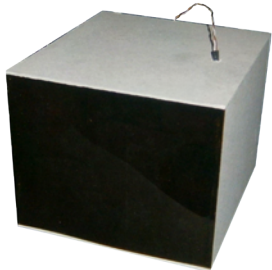
Επόμενη κατηγορία, η μεταβλητότητα ή η επέμβαση. Για κάποιους, ο ελάχιστος προσωπικός χώρος, δεν μπορεί να ορισθεί ως μια συγκεκριμένη συνθήκη. Επηρεάζεται από τις εξελίξεις της στιγμής και επαναπροσδιορίζεται από αυτές και τις ανάγκες μας. Έχει το χαρακτηριστικό της ρευστότητας και της επανασύνθεσης. Μπορεί να αποτελείται από έναν ή και περισσότερους ανθρώπους ή στοιχεία. Η λογική, επομένως, των παιχνιδιών κατασκευής μπορεί να εφαρμοσθεί για να ερμηνεύσει αυτήν την πεποίθηση. Σχεδιάστηκε μια μακέτα με στοιχεία διαφορετικού μεγέθους, τα οποία δύναται να εισχωρήσουν το ένα στο άλλο και να μετακινηθούν κατά άξονα. Μέσο των αρχών αυτών επιτυγχάνεται η μεταβλητότητα του αντικειμένου και ο επαναπροσδιορισμός του.

ΑΜΕΣΟΤΗΤΑ

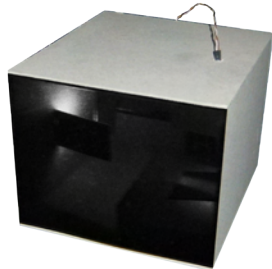

Η αμεσότητα αφορούσε λειτουργικές, βιωματικές, καθημερινές δραστηριότητες. Αναφορά γινόταν στον πραγματικά χρειαζόμενο χώρο για την διεξαγωγή μιας εμπειρίας. Είτε αυτός ο χώρος ικανοποιούνταν από το σώμα, είτε επεκτεινόταν σε μια σειρά αντικειμένων και λειτουργιών που το περιτριγυρίζουν. Ένας όγκος με σταθερά αντικείμενα πάνω του και δραστηριότητες θα μπορούσε να είναι η αποτύπωση αυτής της ανάγκης. Δημιουργήθηκε, επομένως, ένας κύβος-παιχνίδι που συγκεντρώνει σταθερά, μεταβλητά και μερικώς μεταβλητά στοιχεία σε κάθε του επιφάνεια.

ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ

Τελευταία κατηγορία είναι η απομόνωση. Αναφορά υπήρξε για διαφορετικές τυπολογίες απομόνωσης. Άλλοτε ήταν κοινωνική, άλλοτε οπτική, άλλοτε ακουστική, άλλοτε συνδυασμός περιορισμών. Σε όλες τις περιπτώσεις, όμως, υπήρχε απουσία ερεθισμάτων και επικοινωνίας, είτε από τον ερωτηθέντα προς τους άλλους, είτε σε αντίστροφη πορεία. Για την ερμηνεία της απομόνωσης, κατασκευάστηκε ένας κλειστός κύβος με σκούρα διαφάνεια στη μία του πλευρά βασισμένος στη λογική της θόνης. Εσωτερικά δημιουργούνται χώροι με την τοποθέτηση κατακόρυφων και οριζόντιων επιφανειών. Για τον έλεγχο της επικοινωνίας του μέσα με το έξω τοποθετούνται πηγές φωτός προσφέροντας τη δυνατότητα επιλογής, πότε της επικοινωνίας και πότε της απομόνωσης.

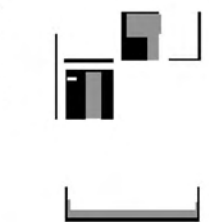
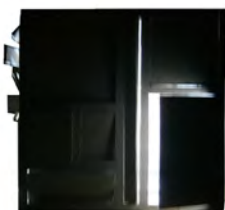

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ

Κατόπιν αυτών των αναζητήσεων, εστιασμός έγινε στις δύο τελευταίες μακέτες. Το σημείο κλειδί ήταν ο αντίλογος ανάμεσα σε αυτές τις δύο. Από τη μία μεριά δημιουργήθηκε ένας κύβος αναγνώσιμος, με πληροφορία στην εξωτερική του επιφάνεια και μερική ελευθερία στην επέμβαση των επιφανειών του. Από την άλλη, ένας ασφυκτικά κλειστός κύβος που δεν επιτρέπει την επικοινωνία του μέσα με το έξω παρά μόνο όταν το μέσα θελήσει να αναγνωστεί. Ο διάλογος ανάμεσά τους εστιάζει στην εξωστρέφεια της μιας και στην εσωστρέφεια της άλλης. Το δίπολο εσωστρέφειας – εξωστρέφειας αποτελεί ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά που συναντά κανείς στη βιωματική δραστηριότητα της κατοίκησης.

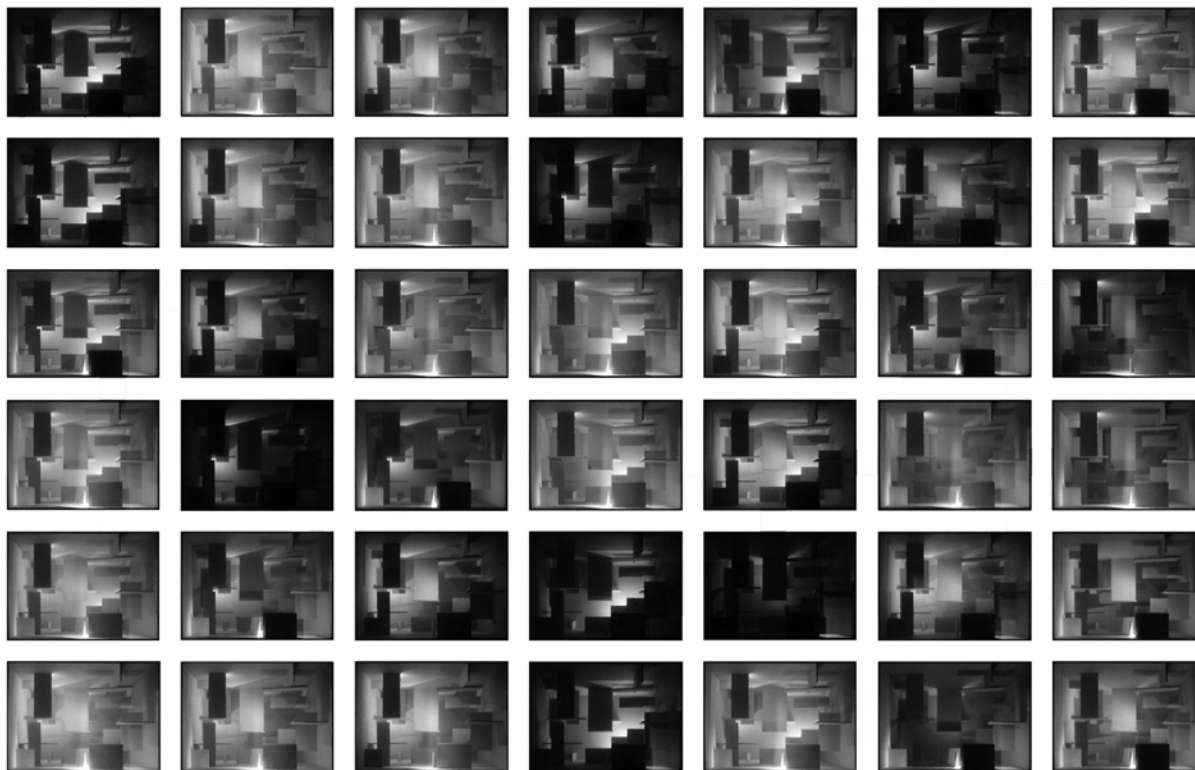
Την επιλογή αυτή ακολούθησε ένας διαγραμματικός πειραματισμός των μακετών. Για αρχή, τοποθετήθηκαν σημεία φωτισμού και στον αναγνώσιμο κύβο. Έτσι, προκύπτουν δύο κουτιά με ίσες αρχές. Διάλογος εσωστρέφειας – εξωστρέφειας και φωτισμός. Τα διαγράμματα που επιλέχτηκαν για την συνέχεια ήταν δύο, ένα από την κάθε μακέτα, με ξεχωριστά δυνατά σημεία το κάθε ένα.

Στην περίπτωση του εξωστρεφούς κύβου, οι πλευρές του συντίθενται από σταθερά, ακίνητα αντικείμενα και από μετακινούμενα. Στα τελευταία, η δραστηριότητα αναπτύσσεται κατά άξονες περιστροφικούς ή διαμήκεις. Τα μεγέθη των αντικειμένων, ποικίλα. Δημιουργούνται, επομένως, τυφλά σημεία και ανοίγματα διαφορετικής κλίμακας. Όπως φαίνεται και στις φωτογραφίες, το φως εξερχόμενο από το εσωτερικό του δημιουργούσε δυνατές αντιθέσεις και καθαρά, αναγνώσιμα σχήματα φωτός. Ακόμα και στις όψεις που παρατηρείται το φαινόμενο της διάχυσης, το φως εξακολουθεί να δημιουργεί καθαρές γραμμές. Η επιλεχθείσα διαγραμματική επέμβαση ακολουθούσε αυτές τις γραμμές φωτός και τη συνομιλία τους με τα άμεσα φωτιζόμενα στοιχεία. Το φως αντιστράφηκε σε μαύρο για να διατηρήσει τη δυναμική της επέμβασης του. Το αποτέλεσμα που προέκυψε ήταν μια σύνθεση μαύρων και γκριζών στοιχείων που από όψη δύναται να ερμηνευτεί, πλέον, ως κάτοψη. Τα μαύρα στοιχεία ερμηνεύονται ως φέροντας οργανισμός και οι γκριζες ζώνες ως πυκνωτές προγράμματος.

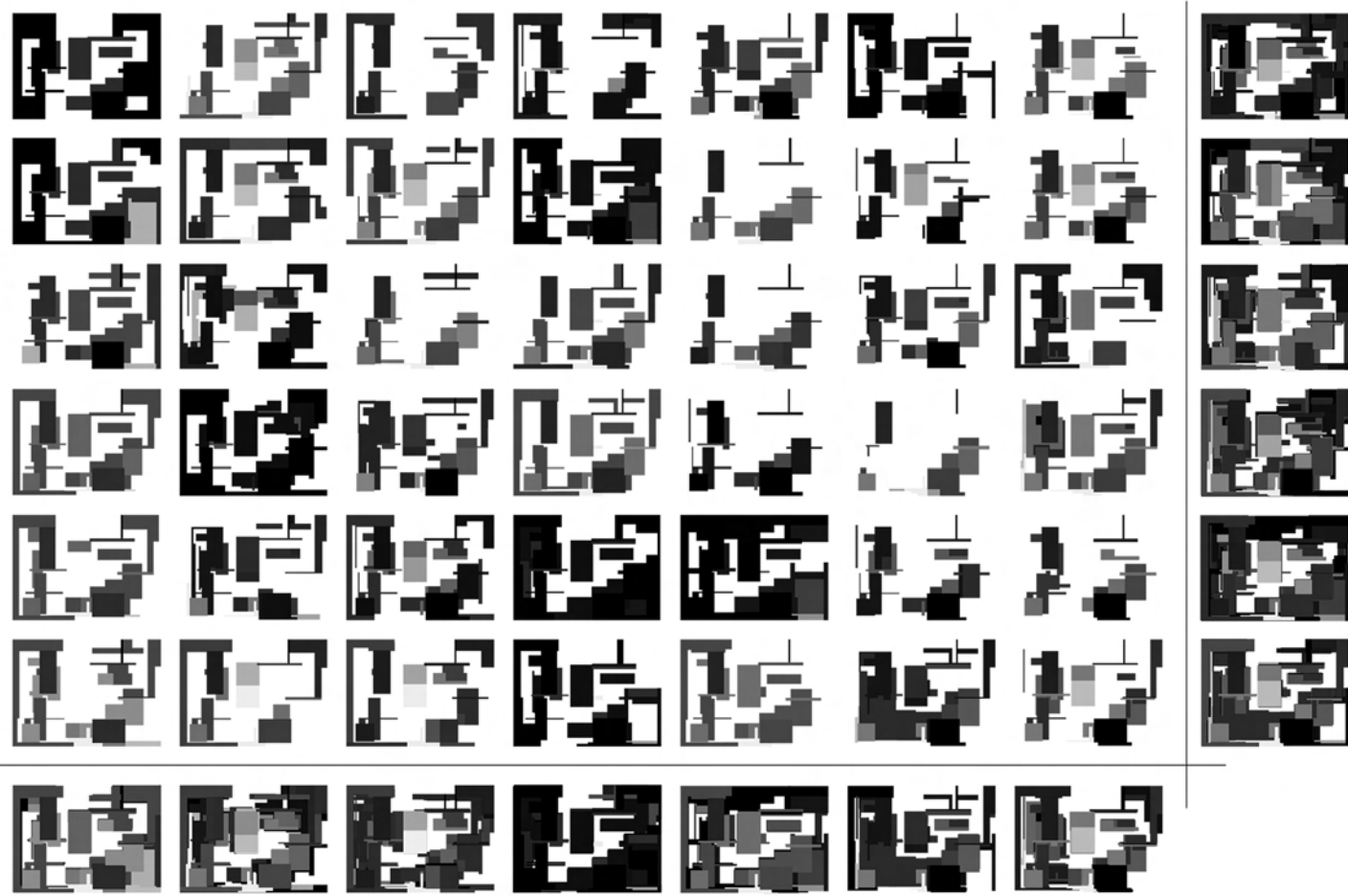

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΕΞΩΣΤΡΕΦΟΥΣ ΚΥΒΟΥ

Στον κλειστό κύβο με την οθόνη τα μόνα μηνύματα που λαμβάνονται αρχικά είναι αυτά τις εξωτερικής του επιφάνειας. Εσωτερικά έχουν δημιουργηθεί χώροι μέσο κατακόρυφων και οριζόντιων επιπέδων που δεν είναι εμφανή. Έχουν τοποθετηθεί έξι πηγές φωτός σε διαφορετικά σημεία του κύβου. Ανάβοντας τα φώτα σε διαφορετικούς συνδυασμούς, ο κύβος μεταφέρει νέα μηνύματα επαναπροσδιορίζοντας την εστίαση από το περίβλημα στο εσωτερικό του. Ανάλογα με το συνδυασμό των πηγών, η πληροφορία παίρνει και διαφορετικά χαρακτηριστικά. Όταν οι πηγές φωτός είναι μέχρι δύο τότε προκύπτουν δυνατές αντιθέσεις μεταξύ σκοτεινών και φωτεινών περιοχών, δημιουργώντας καθαρές γραμμές. Στην περίπτωση που συνδυάζονται τρεις ή τέσσερις πηγές οι αντιθέσεις μαλακώνουν δημιουργώντας τρεις τονικές διαβαθμίσεις. Λευκά, γκρι, μαύρα. Στα πέντε ή έξι φώτα παρατηρείται μια πιο γειτονική τονική διαβάθμιση με λίγες σκούρες περιοχές και αρκετές φωτεινές. Στο διάγραμμα αποτυπώνοντας τις τονικές διαβαθμίσεις συντίθεται μια εικόνα πολλαπλών επιπέδων και βαθών, κατευθύνοντας την ανάγνωσή της ως όψη. Τρία είναι τα βασικά χαρακτηριστικά του διαγράμματος. Πρώτον, τα πολλαπλά ύψη των κατακόρυφων στοιχείων. Δεύτερον, τα διαφορετικά επίπεδα και στους δύο άξονες – κατακόρυφο και οριζόντιο. Τρίτον, η αίσθηση της εσωτερικής επικοινωνίας που δημιουργείται από τις πιο περικλειστες περιοχές.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΕΣΩΣΤΡΕΦΟΥΣ ΚΥΒΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Από αυτά τα δύο διαγράμματα ξεκινάει ο σχεδιασμός της αρχιτεκτονικής γλώσσας τόσο σε επίπεδο κάτοψης, όσο και όψης.

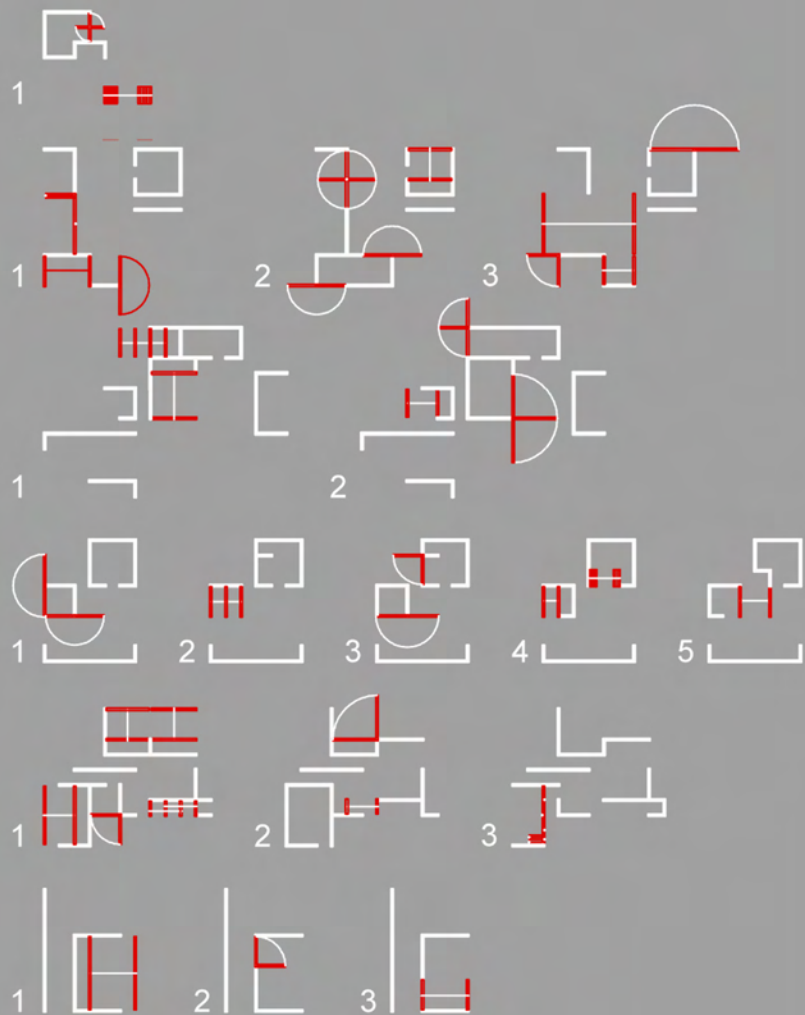
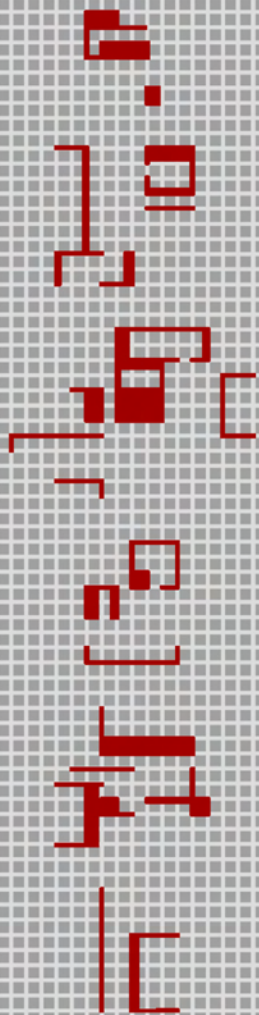
Στο επίπεδο της κάτοψης, έχουν δημιουργηθεί έξι στοιχεία βασισμένα στον εξωστρεφή κύβο. Η εικόνα τους, παρέπεμπε σε κατακόρυφους τοίχους που παραλαμβάνουν και συμπυκνώνουν λειτουργίες και δραστηριότητες σε δύο σημεία, στις γκρίζες ζώνες και στην πύκνωση του μαύρου. Ο σχηματισμός τους, παράλληλα, επέτρεπε μια σχετική ελευθερία στον σχεδιασμό των ορίων του ζωτικού τους χώρου. Ακολουθώντας μια σειρά ασκήσεων συνδυασμού των στοιχείων αυτών κατανοήθηκε πρωταρχικά ο παραγόμενος χώρος. Ο συνδυασμός τους προέκυπτε από τις ευθυγραμμίσεις των στοιχείων, την εσωστρέφεια και την εξωστρέφεια που παρήγαγαν και, τέλος, τα σενάρια λειτουργικότητας που ενέπνεαν κάθε φορά. Ανάλογα με τον συνδυασμό των στοιχείων, διαμορφωνόταν το πρόγραμμα που αυτά εκλάμβαναν. Από την παραγωγή 30 σεναρίων κατοίκησης προσδιορίστηκε τόσο η κλίμακα των στοιχείων, όσο και το μέτρο που τα κατέστησε λειτουργικά και βιώσιμα – ένας κάρναβος 1x1[μ].

Επόμενο σημείο τομής, η ερμηνεία των γκρίζων ζωνών και των πυκνώσεων, ο προσδιορισμός της δραστηριότητας αυτών. Στόχος υπήρξε η εισχώρηση της μεταβλητότητας στην σταθερή γεωμετρία. Πλεονέκτημα αυτού του μετασχηματισμού αποτελεί η ικανότητα ανάπτυξης διαφορετικών σεναρίων καθημερινότητας στην ίδια κάτοψη. Δύο οι άξονες σχεδιασμού. Πρώτα, ο επαναπροσδιορισμός των σεναρίων κατοίκησης και η διεύρυνση του αριθμού των χρηστών από έναν έως δέκα, δεκαπέντε, τριάντα. Δεύτερος άξονας, η εκ νέου ερμηνεία του διαλόγου μεταξύ εσωστρέφειας και εξωστρέφειας του χώρου. Έχοντας καθορίσει, πλέον, την κλίμακα, ακολουθεί μια νέα σειρά πειραματισμών στο κάθε στοιχείο ξεχωριστά. Εστίαση γίνεται στην κίνηση και τον μετασχηματισμό αυτών, στην μετάφραση των πυκνώσεων σε πρόγραμμα. Επεμβαίνοντας σε κάθε στοιχείο ξεχωριστά, προέκυπταν άλλοτε μία, και άλλοτε πολλαπλές ερμηνείες προγράμματος.

Χρησιμοποιήθηκαν διαμήκεις και περιστροφικές κινήσεις με στόχο την δυνατότητα επιλογής ανάμεσα στην ένωση και τον διαχωρισμό των παραχθέντων χώρων. Ως τελικό προϊόν παρήχθησαν από μία έως πέντε εναλλακτικές προτάσεις επίλυσης και ερμηνείας του κάθε στοιχείου ξεχωριστά.

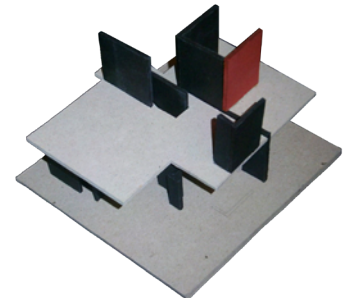
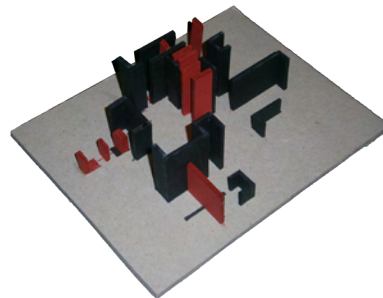
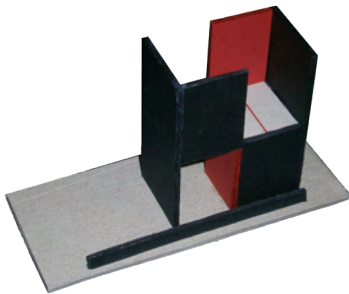
Για την διερεύνηση των προτάσεων αυτών ξεκίνησε ένας νέος κύκλος ασκήσεων. Ο συνδυασμός των στοιχείων ακολουθεί τις ίδιες αρχές – ευθυγράμμιση, εσωστρέφεια/εξωστρέφεια, σενάρια διαβίωσης. Η οριστικοποίηση των μεταβλητών των στοιχείων επηρεάστηκε κυρίως από τα σενάρια. Η λειτουργικότητα και η βιωσιμότητα των παραγόμενων χώρων υπήρξαν τα κριτήρια σχεδιασμού. Το ουσιαστικότερο αποτέλεσμα αυτού του πειραματισμού υπήρξε η ανάπτυξη της δυνατότητας πολυκατοίκησης. Οι σχεδιαζόμενες κατοικίες, σε πολλές περιπτώσεις, ερμηνεύονταν από περισσότερα από ένα σενάρια βιωματικής διαδικασίας. Ενώ, ο αριθμός των χρηστών μπορούσε να ορισθεί ως και ο διπλάσιος όταν τα παραγόμενα τετραγωνικά ήταν από 100 και πάνω.

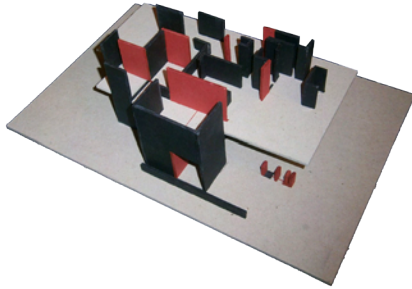

Σε αυτό το σημείο έχουν βρει τη μισή τους μορφή τα στοιχεία της αρχιτεκτονικής γλώσσας. Λείπει, ουσιαστικά, η επίλυση της τρίτης διάστασης.

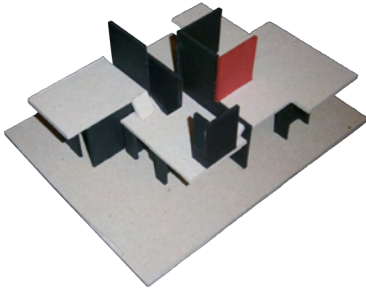
Έχοντας καταλήξει σε μια πρόταση ερμηνείας της κάτοψης των στοιχείων, ξεκίνησε ο πειραματισμός της όψης τους με σκοπό να ολοκληρωθεί αυτός ο τρισδιάστατος προσδιορισμός. Γυρνώντας μερικά βήματα πίσω, στον εσωστρεφή κύβο, αναλύθηκε η επιλεγμένη διαγραμματική του απεικόνιση. Τρία χαρακτηριστικά είχαν επισημανθεί: τα πολλαπλά ύψη, τα διαφορετικά επίπεδα και η εσωτερική επικοινωνία. Επιλέγοντας κατόψεις από τη σειρά ασκήσεων που είχε ήδη πραγματοποιηθεί, σε διαφορετικά μεγέθη και διαφορετικού συνδυασμού στοιχείων, κατασκευάστηκαν μακέτες για τον προσδιορισμό των πολλαπλών υψών και των επιπέδων. Στόχος, η περαιτέρω διερεύνηση του παραγόμενου χώρου. Ο αριθμός των υψών, των επιπέδων και ο εντοπισμός των στοιχείων που θα προεκτείνονται και πέραν του πρώτου επιπέδου, καθορίστηκε από τις επιθυμητές εσωτερικές θεάσεις και τις πιθανές λειτουργίες των επιμέρους τμημάτων. Παράλληλα, χρησιμοποιήθηκε το αρχικό μέτρο καννάβου για τον καθορισμό των υψών. Καταλυτικός παράγοντας για τον ορισμό τους, όμως, ήταν τα σενάρια διαβίωσης. Η επίλυση της εσωτερικής επικοινωνίας προέκυψε από ένα νέο πειραματισμό σε επίπεδο κάτοψης και μετάφρασής της σε εσωτερικό αίθριο. Παρατηρώντας μακέτες και κατόψεις εντοπίστηκε η ανάγκη για ισορροπία των αναλογιών μεταξύ των υψών. Δεύτερο προβληματικό σημείο, ήταν ο αριθμός των

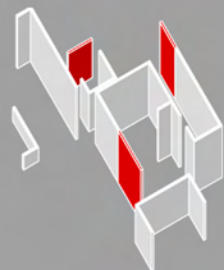
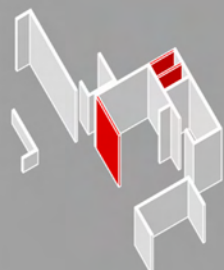
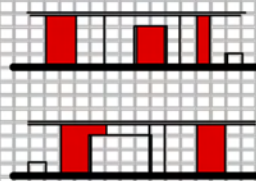
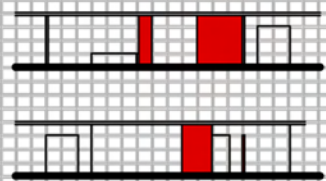
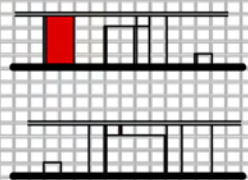
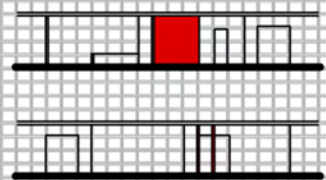
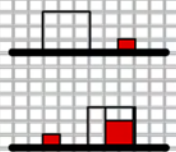
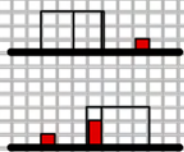

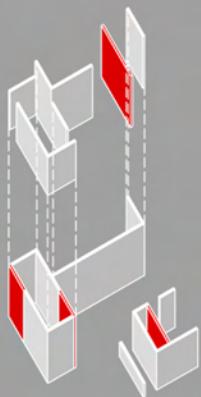
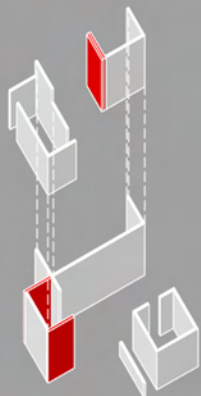
επιπέδων αλλά και η δυσλειτουργία αυτών στη καθημερινή βιωματική διαδικασία βάση του κατασκευασμένου μέτρου. Για την επίλυση αυτού του ζητήματος ορίστηκε ένας νέος κάρναβος βάσης 1,00μ και ύψους 0,90μ. Ενώ ο μέγιστος αριθμός των επιπέδων είναι δύο, στα 2,7μ και στα 3,6μ. Τέλος, αποφασίστηκε ότι τα στοιχεία δεν φέρουν πρόσθετα ανοίγματα πέραν από των ήδη σχεδιασμένων. Μοναδικές εξαιρέσεις αποτελούν τα σημεία χαμηλού ύψους.

Με την ολοκλήρωση της έρευνας στην τρίτη διάσταση τα στοιχεία έχουν πάρει την τελική τους μορφή. Το “λεξιλόγιο” της αρχιτεκτονικής γλώσσας έχει ορισθεί σε όλα τα επίπεδα.

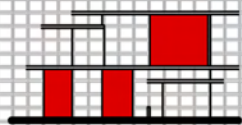
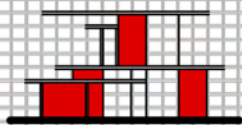
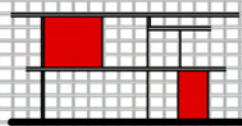
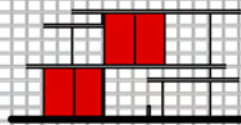
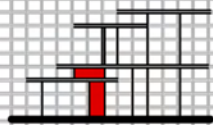
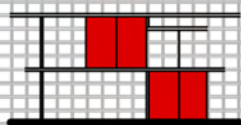
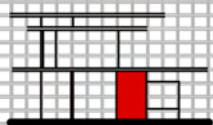

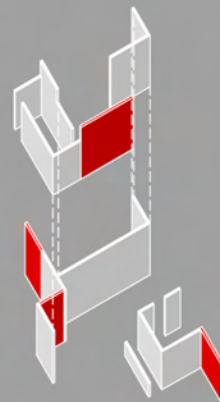
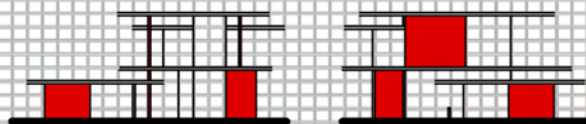
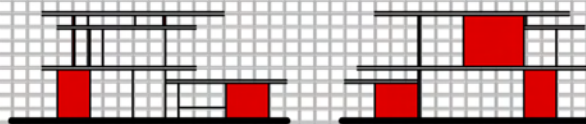
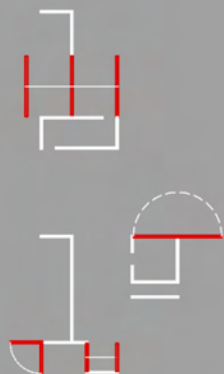

ΚΑΤΟΨΕΙΣ
ΟΨΟΤΟΜΕΣ
ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΑ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

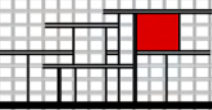
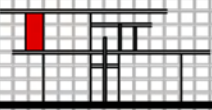
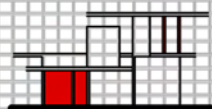
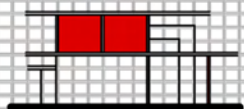
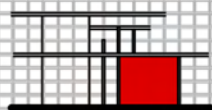
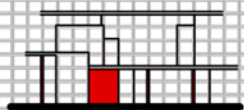

ΚΑΤΟΨΕΙΣ
ΟΨΟΤΟΜΕΣ
ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΑ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

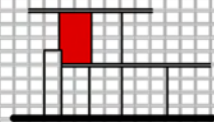
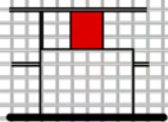
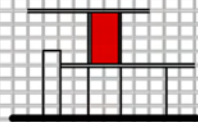
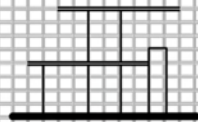

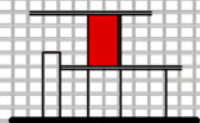
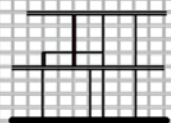
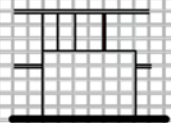
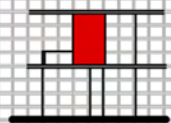
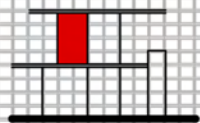
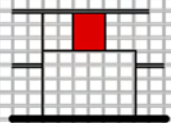
ΚΑΤΟΨΕΙΣ
ΟΨΟΤΟΜΕΣ
ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΑ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

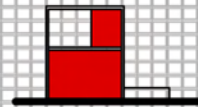
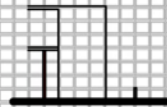
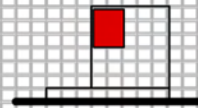
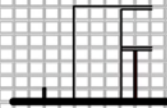
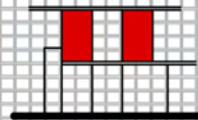
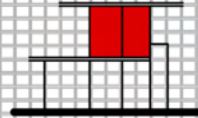
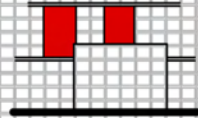
ΚΑΤΟΨΕΙΣ
ΟΨΟΤΟΜΕΣ
ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΑ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

ΚΑΤΩΦΕΙΣ
ΟΨΟΤΟΜΕΣ
ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΑ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

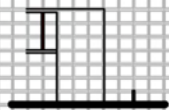
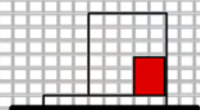
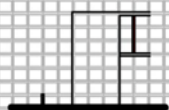
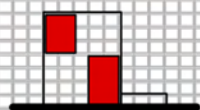
ΚΑΤΟΨΕΙΣ
ΟΨΟΤΟΜΕΣ
ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΑ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

ΚΑΤΟΨΕΙΣ
ΟΨΟΤΟΜΕΣ
ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΑ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

ΚΑΤΟΨΕΙΣ
ΟΨΟΤΟΜΕΣ
ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΑ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

ΑΡΧΕΣ ΣΥΝΘΕΣΗΣ

Επόμενο στάδιο είναι η κατασκευή του συντακτικού αυτής της γλώσσας, ο ορισμός των κανόνων σύνθεσης και παραγωγής του χώρου. Όλα ξεκινούν από τη σύνθεση σεναρίων κατοίκησης. Στο επίκεντρο αυτών των σεναρίων βρίσκεται η ανάγκη του χρήστη και οι λειτουργίες που επιθυμεί να καλύψει.

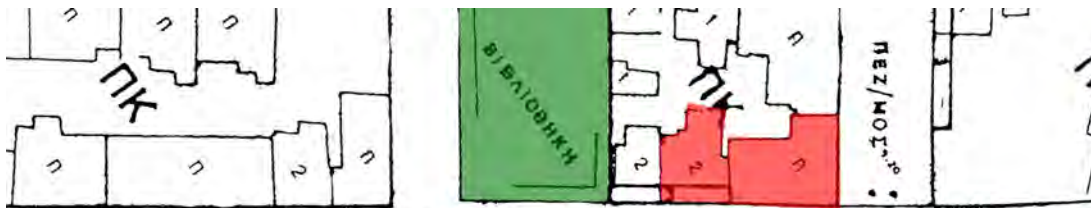
Τα στοιχεία που έχουν σχεδιαστεί αποτελούνται από δύο κομμάτια το λιγότερο. Κάθε ένα στοιχείο, επομένως, δύναται να διασπαστεί σε επιμέρους τμήματα. Η απόφαση αυτή δίνει τη δυνατότητα αυτονομίας στα κομμάτια των στοιχείων. Ανάλογα, επομένως, με το ορισμένο σενάριο διαβίωσης, όσα στοιχεία ή μέρη αυτών χρειάζονται, συνδυάζουν τις δυνατότητες τους για να καλύψουν αυτό το σενάριο σχηματίζοντας μια πρόταση κατοίκησης. Όλα εξαρτώνται από το πρόγραμμα του κάθε σχεδιασμένου χώρου, από την ανάγκη πύκνωσης και διαχωρισμού λειτουργιών κατά βούληση και το μέγεθος έκτασης που απαιτεί το σενάριο. Δύναται, μέσα από την χρήση μόνο επιμέρους τμημάτων να προκύψουν νέα στοιχεία αν έτσι πληρείται καλύτερα το ορισμένο πρόγραμμα. Στη συνέχεια, στήνεται ο οριζόντιος κάρναβος στο χώρο με σκοπό να ενισχύσει την ισορροπία των αναλογιών μεταξύ των αναπτυχθέντων χώρων. Από εκεί αρχίζει η τοποθέτηση των επιλεχθέντων κομματιών και στοιχείων. Προσέχοντας, παράλληλα, θεάσεις, συνδυασμό υψών, επιθυμητά ή μη αίθρια και τις μεταβάσεις στους ορόφους, όπου αυτοί δημιουργούνται. Από το πρόγραμμα της κάτοψης και τις λειτουργίες, που αυτή εσωκλείει, ορίζονται εν τέλη και τα όρια της κατοικίας.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

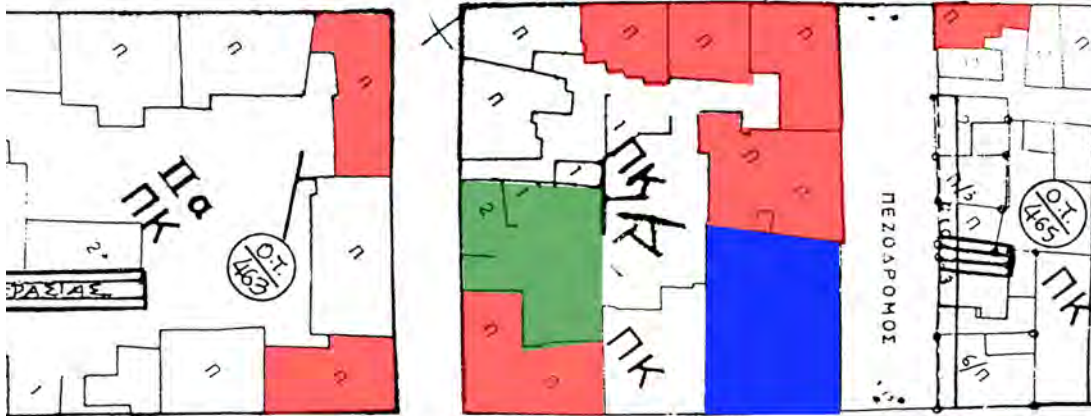
Όλη η διαδρομή που έχει διανυθεί μέχρι στιγμής βασίζεται στον πειραματισμό. Σε φανταστικά οικόπεδα και ανύπαρκτους περιορισμούς. Για την ολοκλήρωση της έρευνας απαιτείται ο έλεγχος της. Επιπρόσθετα, εφαρμόζοντας τη γλώσσα σε υπαρκτό οικόπεδο, με πραγματικές θεάσεις, πολεοδομικούς κανονισμούς και περιβάλλοντα χώρο, επιτυγχάνεται και ο σχεδιασμός εξωτερικών όψεων. Αποφασίζεται, λοιπόν, να σχεδιαστεί μια πολυκατοικία για τον παραπέρα έλεγχο των δυνατοτήτων των στοιχείων. Ως τώρα, έχει διαπιστωθεί πως η γλώσσα έχει δυνατότητες εφαρμογές σε μοντέλα κατοίκησης έως και δύο πατωμάτων. Τι θα γίνει, όμως, αν προσθέσουμε και άλλα;

Το οικόπεδο που επιλέχθηκε βρίσκεται στο κέντρο του Βόλου, στη διασταύρωση των δρόμων Ρήγα Φεραίου και Σπύρου Σπυρίδη. Αποτελεί σημείο κοινωνικής δραστηριότητας καθώς λειτουργεί ως πλατεία. Επιπρόσθετα, τόσο το οικοδομικό τετράγωνο στο οποίο ανήκει, όσο και τα γύρω του είναι συνδυασμός κατοικιών, εμπορικής, δημοτικής και εκπαιδευτικής δραστηριότητας. Όλα τα οικοδομικά τετράγωνα φιλοξενούν πολυκατοικίες. Λίγες είναι οι μονοκατοικίες της γύρω περιοχής. Σε πολλές από τις πολυκατοικίες, το ισόγειο χρησιμοποιείται για εμπορικές συναλλαγές – όλες συνδεδεμένες με την οικία. Συναντάμε υπεραγορά τροφίμων, φούρνο, μαναβική, καθαριστήριο χαλιών και τεχνικό γραφείο. Πολύ κοντά στήνεται και η λαϊκή αγορά. Πίσω ακριβώς από το οικόπεδο, επί της Κωνσταντά, βρίσκεται η ΔΕΥΑΜΒ. Απέναντι του ακριβώς, είναι η Γαλλική Σχολή του Βόλου, ενώ ένα μόλις δρόμο κάτω η δημοτική βιβλιοθήκη. Αποτελεί ένα από τα ελάχιστα ανοικοδομήτα οικόπεδα της περιοχής.

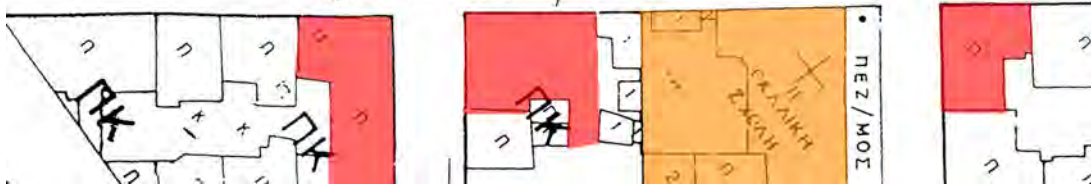

οδός ΚΑΡΤΑΛΗ

ΣΠ. ΣΥΡΙΑΔΗ

- οικόπεδο
- εμπορική δραστηριότητα και κατοικία
- δημοτική υπηρεσία
- εκπαίδευση

Μέσω του πολεοδομικού χάρτη συλλέχτηκαν οι πολεοδομικοί κανονισμοί που διέπουν το οικοπέδο. Ανήκει στο οικοδομικό τετράγωνο 464 στον τομέα Β-Ι. Ο σ.δ. της περιοχής είναι 2,7 με μέγιστο ύψος τα 22μ. Οι αρτιότητες κατά κανόνα είναι 10μ για το πρόσωπο και 200μ² για το εμβαδόν. Δεν υπάρχει περιορισμός πρασιάς ή στοάς και η οικοδομική γραμμή συμπίπτει με την ρυμοτομική. Βάση ΝΟΚ το ποσοστό κάλυψης είναι στο 60%. Οι πλευρές του οικοπέδου έχουν μήκος 27,1μ στη Ρήγα Φεραίου και 21,8μ στην Σπύρου Σπυρίδη. Είναι, όμως, παράγων έχοντας συνολικό εμβαδόν 606μ². Η κάλυψη του οικοπέδου, επομένως, μπορεί να φτάσει μέχρι τα 363μ² και το συνολικό εμβαδόν του χτισμένου περιβάλλοντος τα 1636μ².

ΟΡΟΙ ΔΟΜΗΣΗΣ		
ΤΟΜΕΑΣ	ΣΤΗΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΔΟΜΗΣΗΣ	ΜΕΓΙΣΤΟ ΤΥΟΣ (m)
I	2.70	22.00
II	2.40	19.50
III	2.10	17.50
IV	1.80	16.50
V	1.60	16.50
		10.60 ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ ΤΥΠΟΣ
VI	1.40	16.50
VII	1.20	16.50 ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΕΩΝ
		16.50 ΜΕ ΣΧΙΣΤΩΣΕΙΣ ΒΕΛΟΝ ΒΙΟΤΟΝ ΚΑΝΟΝΕΣ ΒΙΟΤΟΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΕΩΝ
VIII	0.80	15.00
IX	1.60	16.50 ΕΚΡΑΤΗΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΕΩΝ ΚΑΝΟΝΕΣ ΒΙΟΤΟΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΕΩΝ
		16.50

ΠΑ 27/9/78 ΦΕΚ 57/Δ/4-11-78

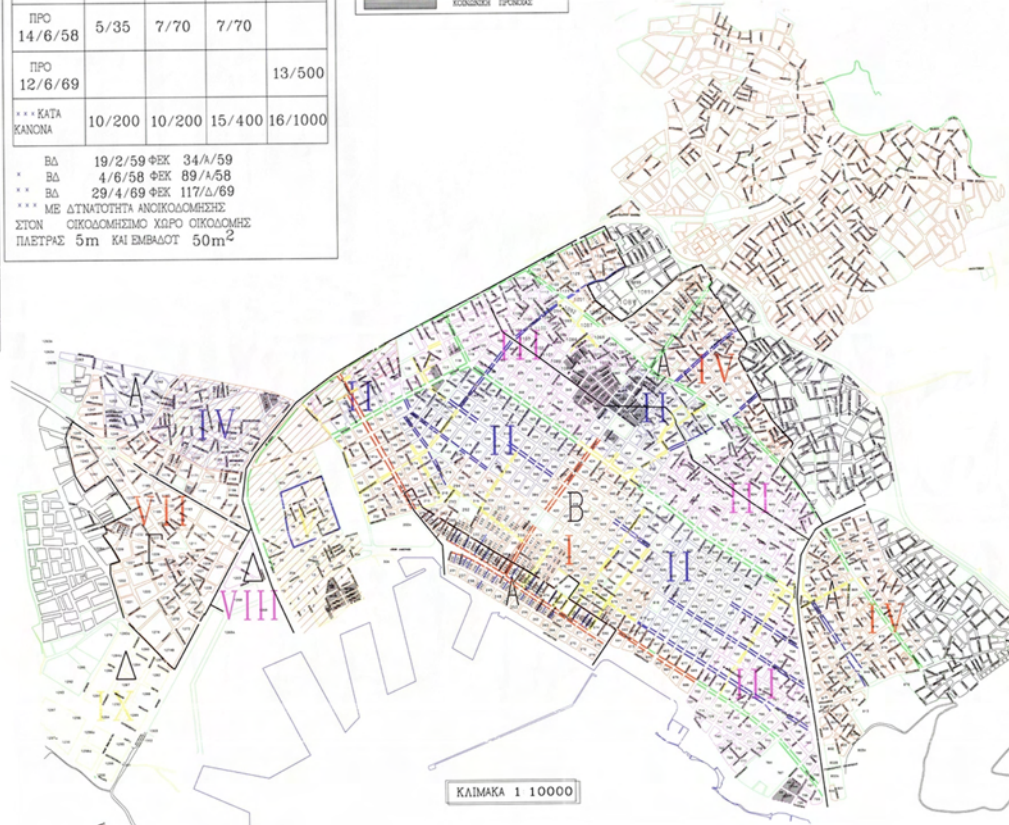
ΑΡΤΙΟΤΗΤΕΣ				
	ΠΡΟΣΩΠΟ	ΕΜΒΛΑΟ (m)		
ΤΟΜΕΑΣ	A*	B*	Γ*	Δ**
ΠΡΟ 9/6/73	7/100	8/150	13/300	
ΠΡΟ 14/6/58	5/35	7/70	7/70	
ΠΡΟ 12/6/69				13/500
*** ΚΑΤΑ ΚΑΝΟΝΑ	10/200	10/200	15/400	16/1000
	ΒΔ	19/2/59 ΦΕΚ	34/Α/59	
	* ΒΔ	4/6/58 ΦΕΚ	89/Α/58	
	** ΒΔ	29/4/69 ΦΕΚ	117/Δ/69	
	*** ΜΕ	ΔΙΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΝΟΙΚΤΟΔΟΜΗΣΗΣ		
		ΣΤΟΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΟ ΧΩΡΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ		
		ΠΛΕΤΡΑΣ 5m ΚΑΙ ΕΜΒΛΑΟΤ 50m ²		

	ΠΡΟΚΗΠΟ ΠΛΑΤΟΣ 4.0 Μ.
	ΠΡΟΚΗΠΟ ΠΛΑΤΟΣ 3.0 Μ.
	ΠΡΟΚΗΠΟ ΠΛΑΤΟΣ 1.50 Μ.
	ΣΤΟΣ ΠΛΑΤΟΣ 4.0 Μ.
	ΣΤΟΣ ΠΛΑΤΟΣ 3.0 Μ.

ΘΕΚ 465/Δ /11-5-94(Α.Ν.1795/25-4-94)

	ΒΕΛΟΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ
---	-----------------

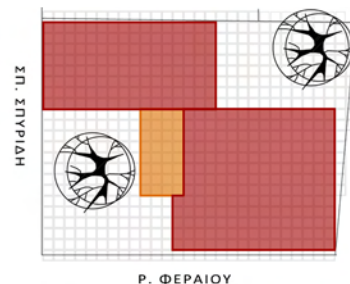
	ΣΧΗΜΑ ΕΝΟΣ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΠΡΟΚΗΠΟΥ
---	-------------------------------

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ

Η σύνθεση της πολυκατοικίας ξεκινάει με την τοποθέτηση του καννάβου στο οικόπεδο. Από τα δέντρα που υπάρχουν ήδη, αποφασίζεται να διατηρηθούν δύο, αυτό στη σύνδεση των δρόμων και το αντιδιαμετρικό του, στις εσωτερικές πλευρές του οικοπέδου. Έχοντας, λοιπόν, τον περιορισμό των δέντρων, της έκτασης των κλαδιών τους και του μεγάλου ύψους τους, θα επηρεαστεί η τοποθέτηση της πολυκατοικίας και του κλιμακοστασίου. Σε μια προσπάθεια κάλυψης της αρχής περί των ελάχιστων διαδρομών, αποφασίζεται το σπάσιμο της πολυκατοικίας σε δύο όγκους και την τοποθέτηση του κλιμακοστασίου ως την σύνδεση αυτών. Οι όγκοι αυτοί λόγω του καννάβου έχουν παράλληλες θέσεις. Προσέχοντας, όμως, τον φωτισμό, τον αερισμό και τις θεάσεις των διαμερισμάτων πραγματοποιείται μετατόπιση των όγκων. Από το ποσοστό κάλυψης, την ελάχιστη απόσταση δ και το μέγεθος των στοιχείων της αρχιτεκτονικής γλώσσας, ορίζονται τελικός, τα όρια της πολυκατοικίας και των ακάλυπτων χώρων. Λύνοντας όλα τα παραπάνω, προκύπτει μια μικρή ένωση των δύο όγκων αλλά επιτυγχάνεται άνετη πρόσβαση στο κτήριο, δυνατότητα επαρκούς αερισμού και φωτισμού των διαμερισμάτων και, τέλος, εσωτερικός κήπος ικανοποιητικού μεγέθους.

Ακολουθεί, η τοποθέτηση των στοιχείων, η οποία πραγματοποιείται εντός των ορισμένων ορίων ανοικοδόμησης και εφαρμόζοντας τις αρχές σύνθεσης. Τα στοιχεία στήνονται στο οικόπεδο παράγοντας χώρους εσωστρέφειας και εξωστρέφειας. Επιπρόσθετα, δίνεται σημασία στη σύνδεση τους με το κλιμακοστάσιο για τη δημιουργία θέσεων εισόδου. Ελέγχονται οι συνομιλίες μεταξύ των υψών και σχεδιάζονται τα όρια της κάθε κατοικίας. Σε αυτό το σημείο είναι που αποφασίζεται το σπάσιμο της όψης και η εφαρμογή της τεθλασμένης γραμμής. Αποτέλεσμα αυτού είναι η δημιουργία επιπέδων στον κατακόρυφο άξονα. Στη συνέχεια, ορίζονται οι είσοδοι και ένα πρωταρχικό πρόγραμμα λειτουργιών για την κάθε κατοικία ξεχωριστά. Τελευταία σχεδιάζεται η πλάκα οροφής.

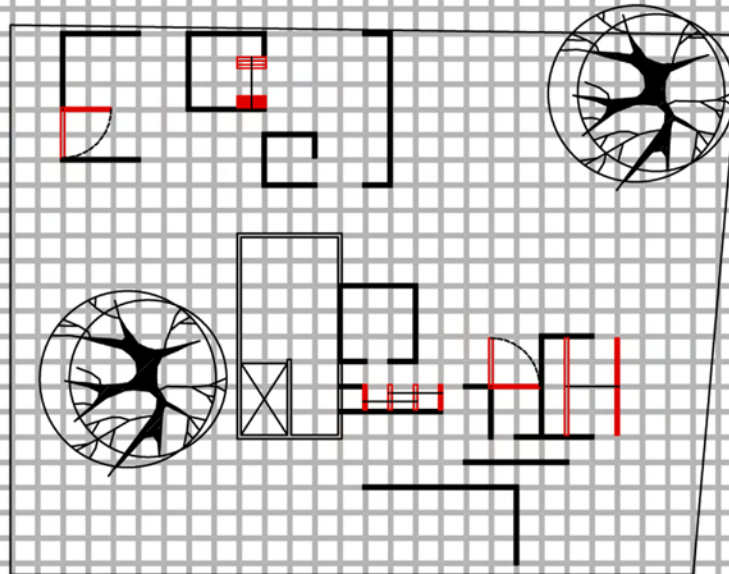

η πλάκα οροφής.

Περνώντας στον επόμενο όροφο, αποφασίζεται ποια στοιχεία θα συνεχίσουν και θα τοποθετηθούν ολόκληρα, και ποια όχι. Επιλέγονται νέα στοιχεία και κομμάτια αυτών, για τον σχεδιασμό του 1ου ορόφου, ακολουθώντας πάντα τον κάνναβο σαν οδηγό. Από αυτό το στάδιο και μετά, όμως, το επίπεδο δεν είναι ένα. Έχουμε το σπάσιμο των πλακών από το συνδυασμό των υψών στο ισόγειο. Η τοποθέτηση των νέων στοιχείων γίνεται με μεγαλύτερη προσοχή στο δάπεδο στο οποίο πατάνε αλλά και στο νέο ύψος που δημιουργούν. Κατά αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται καλύτερος σχεδιασμός των επόμενων πλακών καθώς αποφεύγεται το σπάσιμο των ορόφων σε περισσότερα από τρία επίπεδα. Αφού ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία ορίζονται τα όρια των νέων κατοικιών. Στο περίβλημα της πολυκατοικίας ελέγχονται τα σημεία που εντοπίζεται κατακόρυφη συνέχεια. Έπειτα, ορίζονται προτάσεις εισόδων, προγράμματος και μπαλκονιών. Ο σχεδιασμός αυτού του νέου περιγράμματος της πολυκατοικίας επηρεάζει την πλάκα οροφής του ισογείου, η οποία επεκτείνεται όπου κρίνεται απαραίτητο. Τέλος, αποφασίζεται αν κάποια από αυτές τις κατοικίες θα συνεχίζει στον επόμενο όροφο, λειτουργώντας ως μεζονέτα.

Κατά αυτήν την ακολουθία, σχεδιάζεται το κτήριο όροφο, τον όροφο. Λόγω, όμως, του πολεοδομικού περιορισμού για το συνολικό ύψος ανέγερσης, η πολυκατοικία φτάνει μέχρι τον 5ο όροφο και σε ύψος 20,7μ.

ΣΠ. ΣΠΥΡΙΔΗ

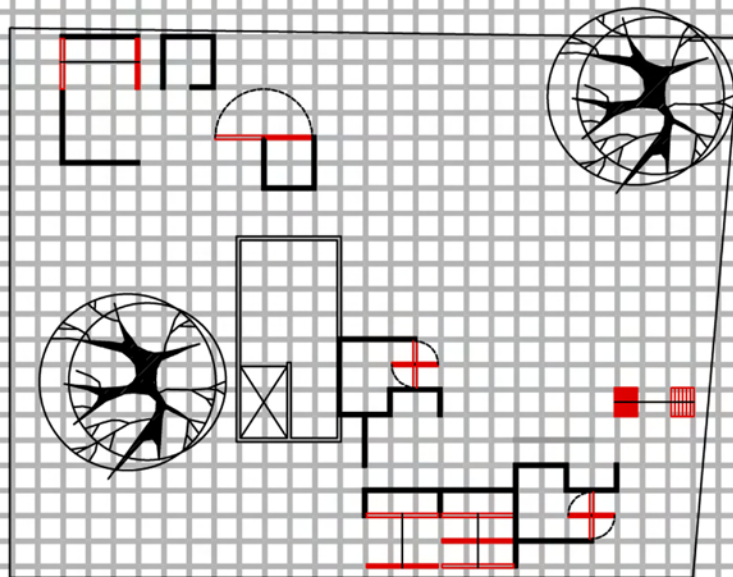

Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

ΣΠ. ΣΠΥΡΙΔΗ

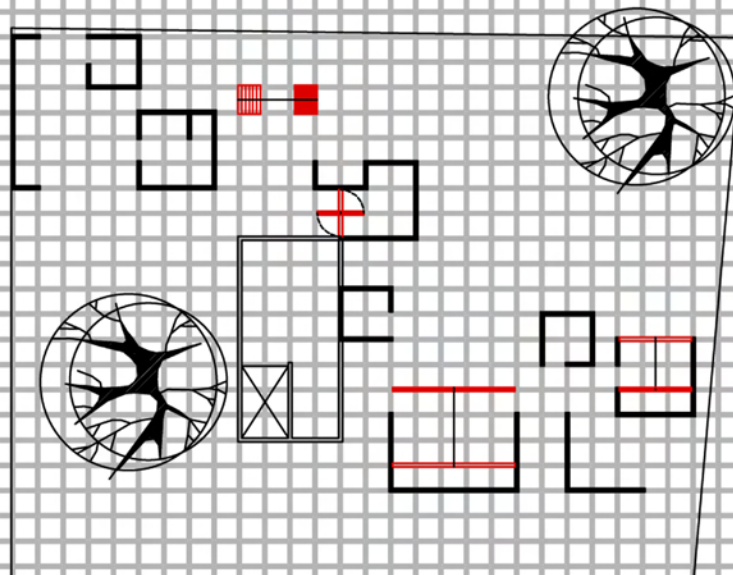

Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ 1^{ου} ΟΡΟΦΟΥ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

ΣΠ. ΣΠΥΡΙΔΗ

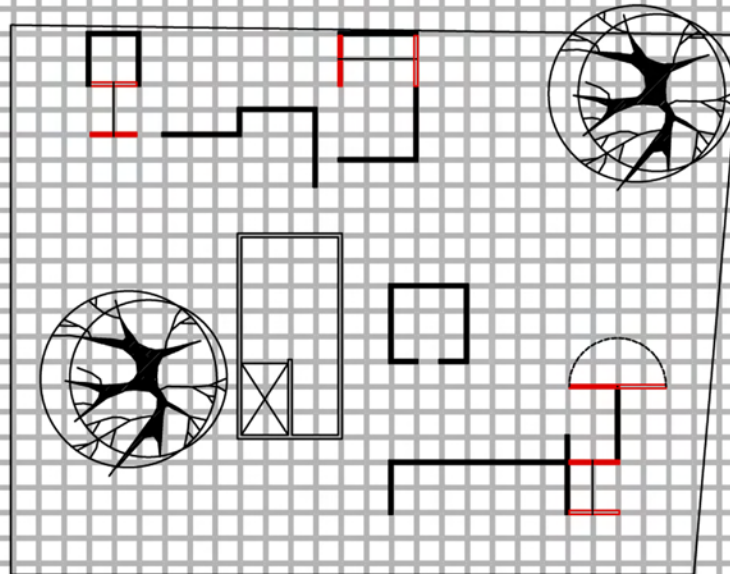

Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ 2^{ου} ΟΡΟΦΟΥ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

ΣΠ. ΣΠΥΡΙΔΗ

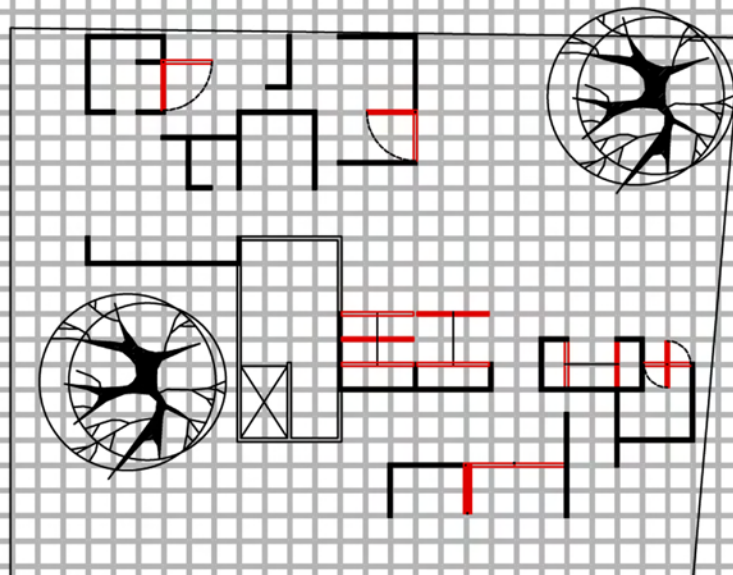

Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ 3^{ου} ΟΡΟΦΟΥ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

ΣΠ. ΣΠΥΡΙΔΗ

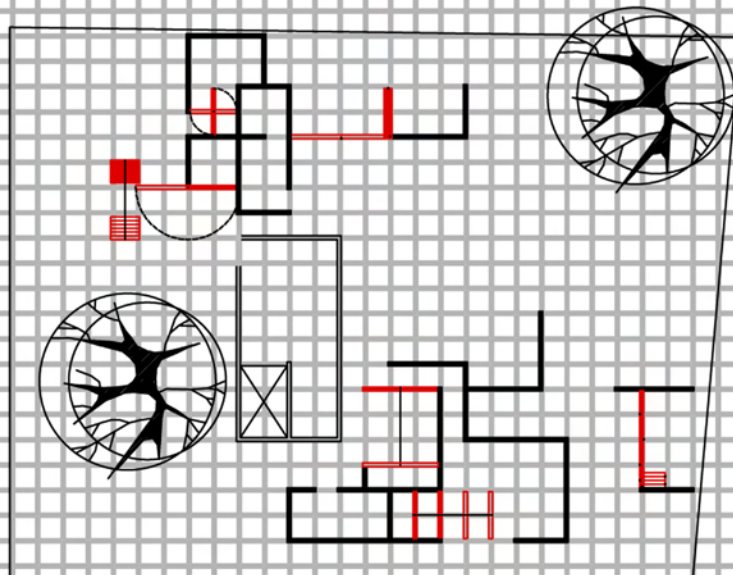

Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ 4^{ου} ΟΡΟΦΟΥ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

ΣΠ. ΣΠΥΡΙΔΗ

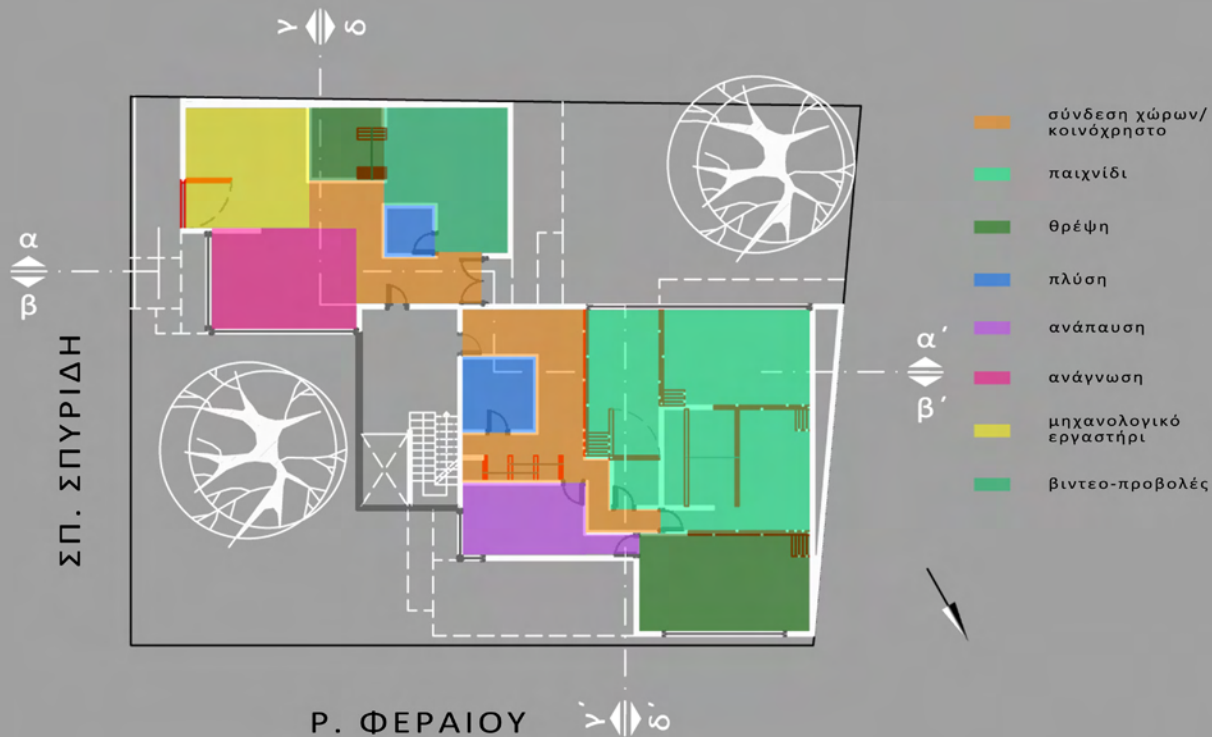
Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ

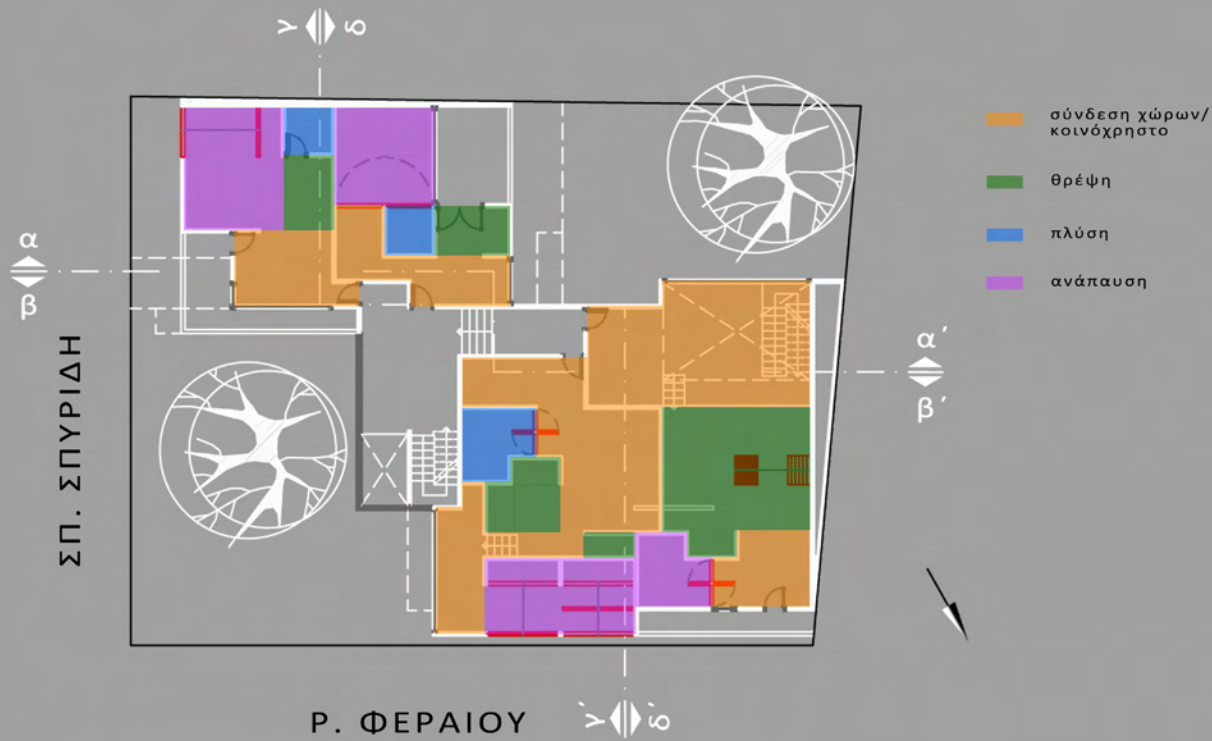
ΚΑΤΟΨΗ 5^{ου} ΟΡΟΦΟΥ

ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

Αφού ορίστηκαν οι θέσεις των στοιχείων και σχηματίστηκαν προτάσεις κατοίκησης, ήρθε η ώρα για τον πλήρη σχηματισμό του κειμένου. Γνωρίζοντας, πλέον, τα επίπεδα των ορόφων και τα όρια των κατοικιών, σχεδιάστηκε το κλιμακοστάσιο και το πλατύσκαλο κάθε ορόφου. Οριστικοποιήθηκαν οι είσοδοι και οι απαραίτητες μεταβάσεις του πλατύσκαλου, όπου αυτό ήταν απαραίτητο. Περνώντας στο εσωτερικό των κατοικιών, επιλέχθηκαν τα σημεία μετάβασης και αποφασίστηκαν οι θεάσεις. Σχεδιάστηκαν, επομένως, τα ανοίγματα της όψης.

Ως τελικό στάδιο είναι ο καθορισμός του προγράμματος της πολυκατοικίας και η πρόσθεση στοιχείων όπου κρίνεται απαραίτητο. Αποφασίστηκε να ενσωματωθεί στο κτήριο η λογική της κοινωνικής δραστηριότητας που συναντάτε στην γύρω περιοχή διαχωρίζοντας λειτουργικά το ισόγειο με τους ορόφους. Παρατηρώντας αυτή τη δραστηριότητα των γύρω οικοδομικών τετραγώνων παρατηρήθηκε η απουσία ενός χώρου ψυχαγωγίας των ενηλίκων και ενός παιδικού σταθμού. Αυτά τα δύο, λοιπόν, ενσωματώνονται στο ισόγειο της πολυκατοικίας. Ανεβαίνοντας στους ορόφους, ορίζεται το πρόγραμμα της κάθε κατοικίας ξεχωριστά. Από αυτό εξαρτάται και η περαιτέρω ενσωμάτωση στοιχείων.

ΣΠ. ΣΠΥΡΙΔΗ

Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ 1^{ου} ΟΡΟΦΟΥ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

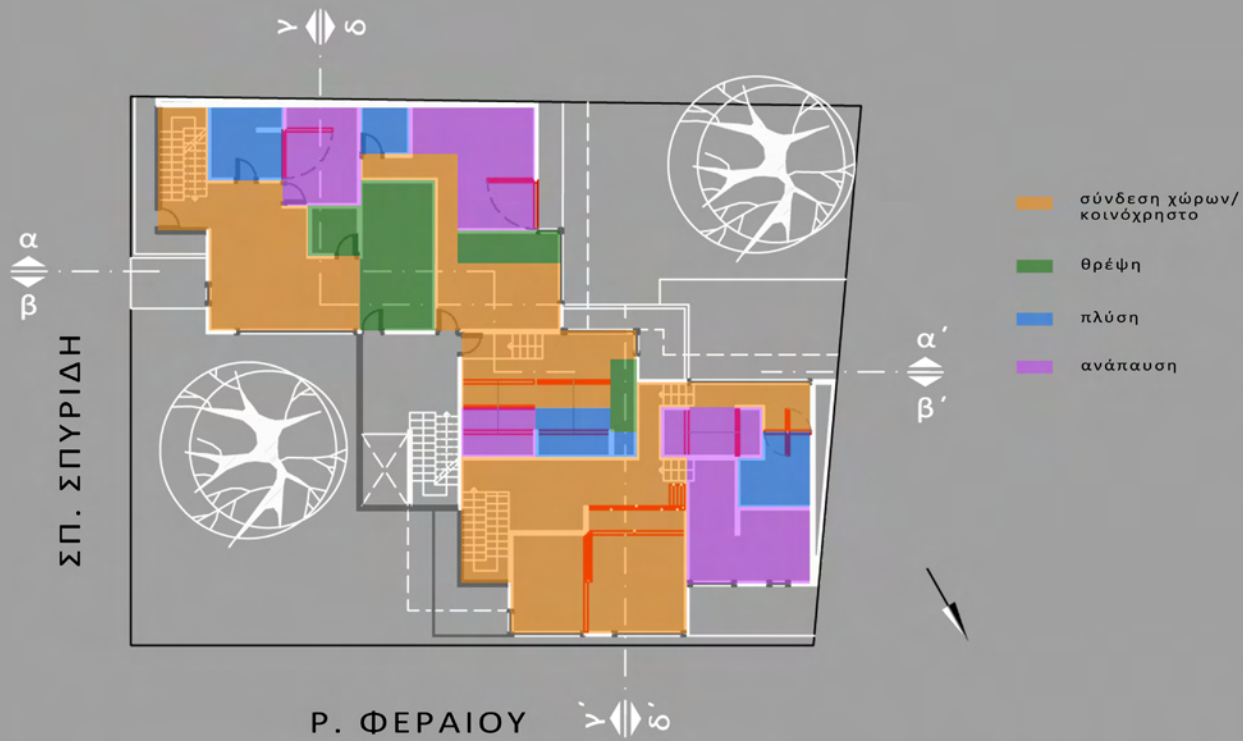
ΚΑΤΟΨΗ 2^{ου} ΟΡΟΦΟΥ
 ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

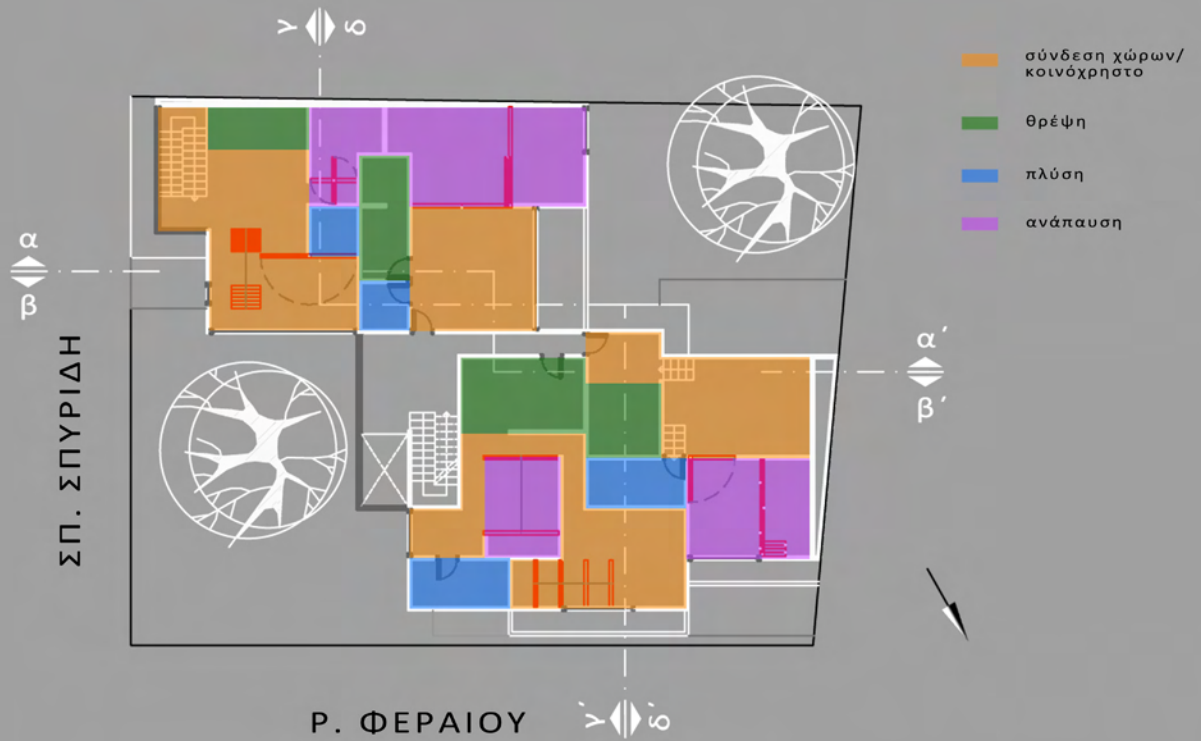
ΣΠ. ΣΠΥΡΙΔΗ

Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ

ΚΑΤΟΨΗ 3^{ου} ΟΡΟΦΟΥ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

ΚΑΤΟΨΗ 4^{ου} ΟΡΟΦΟΥ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

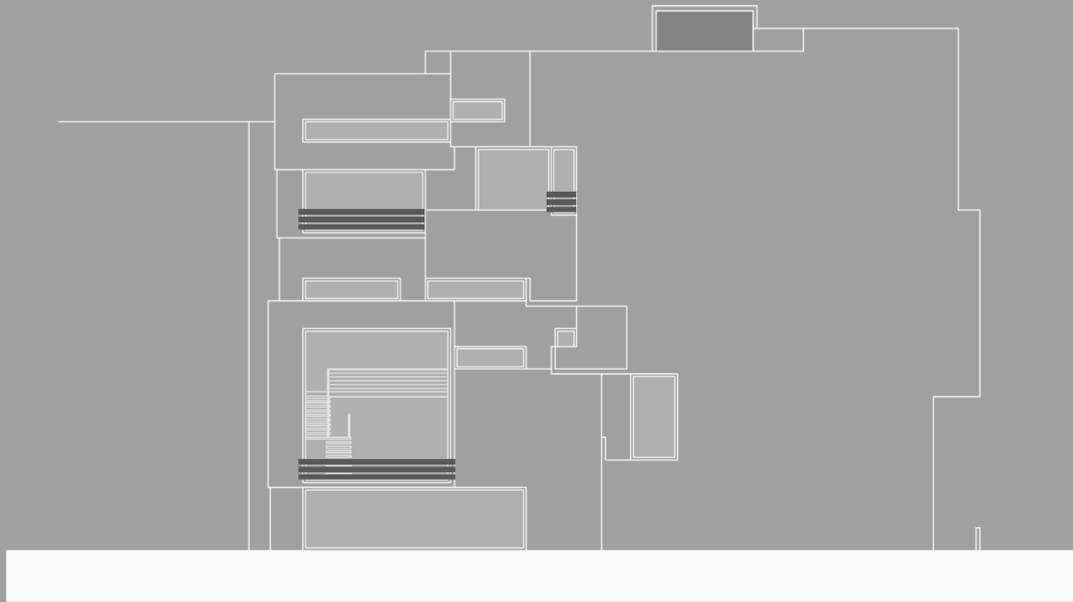
ΚΑΤΟΨΗ 5^{ου} ΟΡΟΦΟΥ
 ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

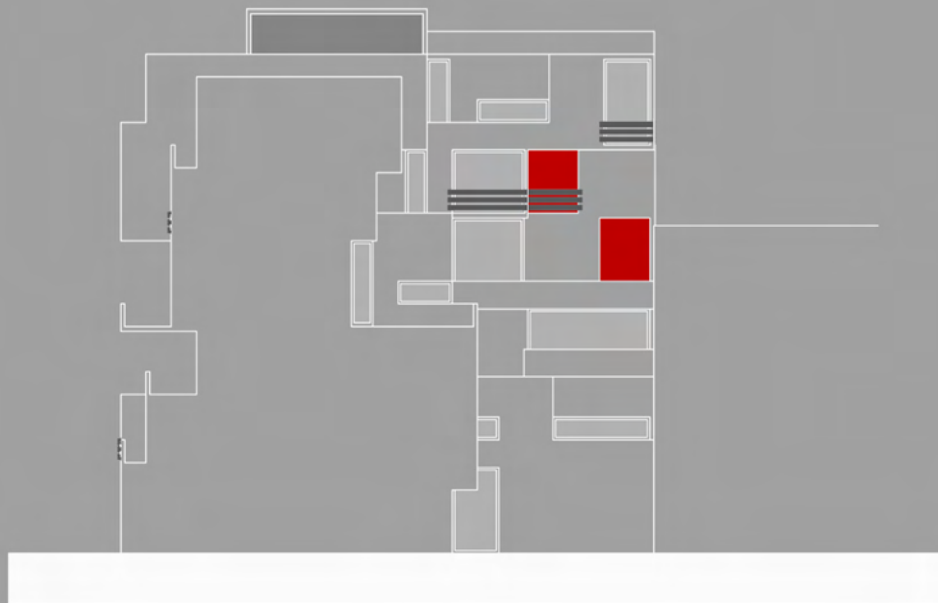
ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

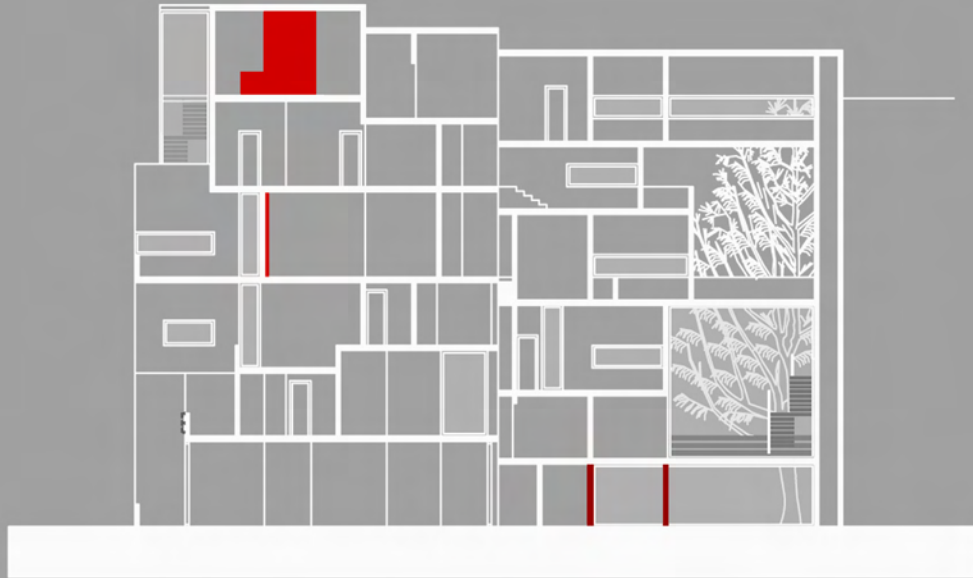
ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

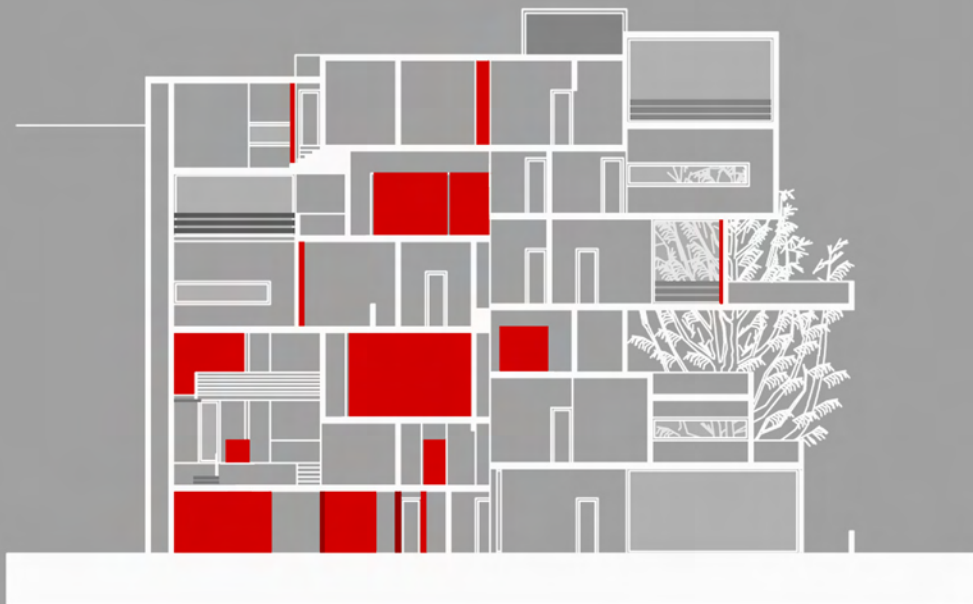
ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

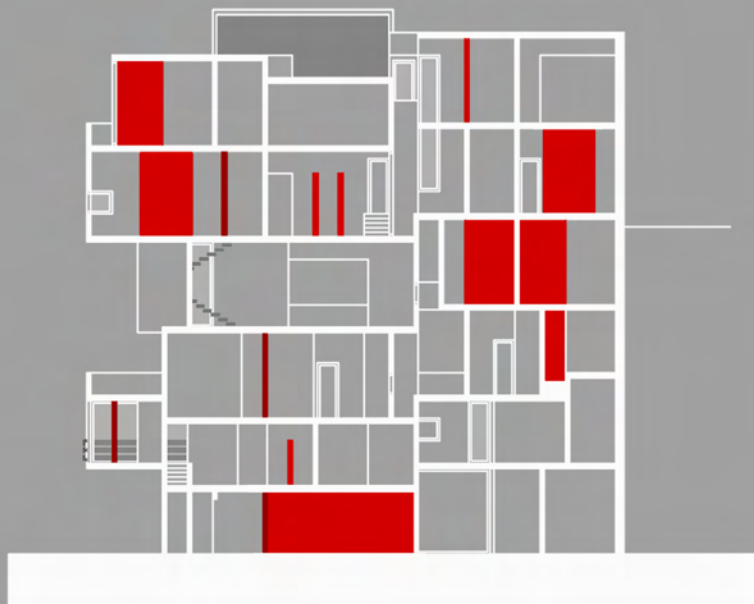
ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

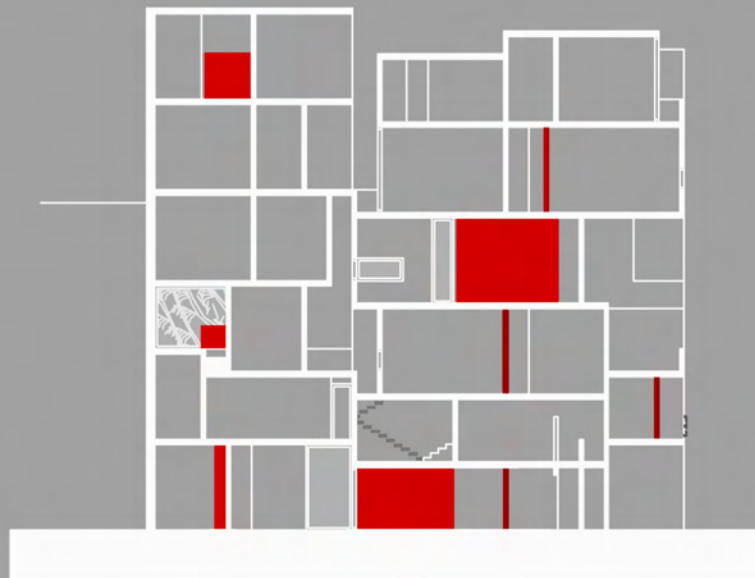
TOMH A-A'
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

TOMH B-B'
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

ΤΟΜΗ Γ-Γ'
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

ΤΟΜΗ Δ-Δ'
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:300

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η κατοικία, ίσως είναι εκείνο το οίκημα, με το οποίο δημιουργούμε έναν από τους πιο σταθερούς δεσμούς της ζωής μας. Σήμερα, το ενέργημα της, η κατοίκηση, συγκαταλέγεται στις ανάγκες ενός ανθρώπου. Ερμηνεύοντας τον όρο, σκεφτόμαστε κατά κύριο λόγο τοίχους, πόρτες, παράθυρα, κουζίνες, σαλόνια, τραπεζαρίες, κρεβατοκάμαρες, μπάνια. Γκρεμίζοντας, όμως, κάθε τι υλικό, αναδύονται οι άυλοι συσχετισμοί μεταξύ κατοικίας και χρήστη. Μια πολυεπίπεδη δραστηριότητα άμεσα συνδεδεμένη με τον ίδιο μας τον εαυτό. Κάθε στοιχείο κρύβει τη δική του εσωτερικότητα και ο συνδυασμός αυτών είναι τελικά που συγκροτεί τον οίκο μας. Αυτό είναι το επίκεντρο της διπλωματικής, οι συνήθειες και η καθημερινή δραστηριότητα που συναντάμε σε ένα περικλειστο, βιώσιμο περιβάλλον και πως αυτές καλύπτονται από τον παραγόμενο χώρο.

Διατηρώντας ως βάση μια κοινωνική, ψυχολογική και φιλοσοφική έρευνα σχετικά με τον άνθρωπο και τον οίκο του, εξελίχθηκε η επαναδιαπραγμάτευση των υλικών στοιχείων που απαρτίζουν την κατοικία στο επίπεδο της λειτουργικότητας. Σκοπός τέθηκε ο σχεδιασμός μιας αρχιτεκτονικής γραφής ικανής να ανασυνθέτει τον χώρο.

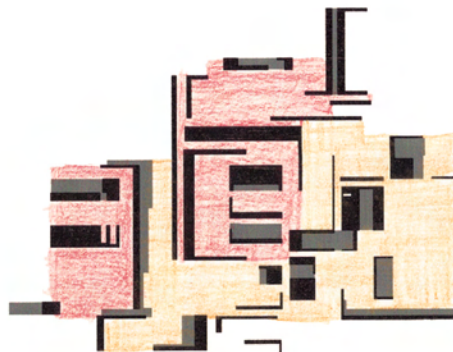
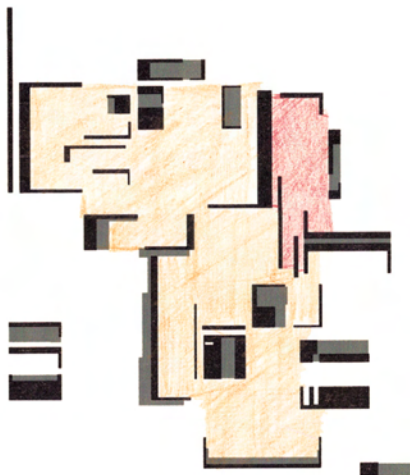
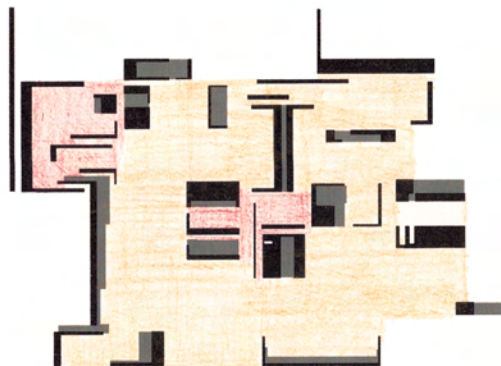
Το αποτέλεσμα που παράχθηκε εξυπηρετεί ακριβώς αυτό το σκοπό έχοντας ως εργαλείο τη γεωμετρία. Ο χώρος ανασυντίθεται για την εξυπηρέτηση των προσωπικών μας αναγκών. Ανάλογα με τη συνθήκη κατοίκησης, κομμάτια του περικλειστού ενοποιούνται ή διαχωρίζονται και μέρη της όψης σφραγίζουν ή οπισθοχωρούν αφήνοντας το εξωτερικό περιβάλλον να εισέλθει στο εσωτερικό του οίκου. Πρόγραμμα και ενεργήματα συμπιέζονται και αποσυμπιέζονται με σκοπό την εξυπηρέτηση απλών ζητημάτων ζωής, επαναπροσδιορίζοντας την κάτοψη και κατά συνέπεια το σύνολο της στρατηγικής του σχεδιασμού.

Συμπερασματικά, τα άυλα χαρακτηριστικά της κατοικίας και ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός συμμετέχουν σε ένα διάλογο επαναδιαπραγμάτευσης του χώρου. Μέσα από τη γεωμετρία, τις καθορισμένες λειτουργικές ενότητες και τις τυπολογίες ορίων και μεταβάσεων, παράγεται ένα σύστημα σύνθεσης άμεσα συσχετισμένο τόσο με τα ζητήματα της καθημερινής ζωής, όσο και με την πράξη και την κατασκευή.

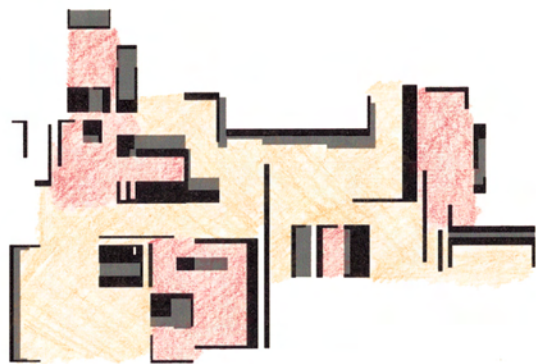
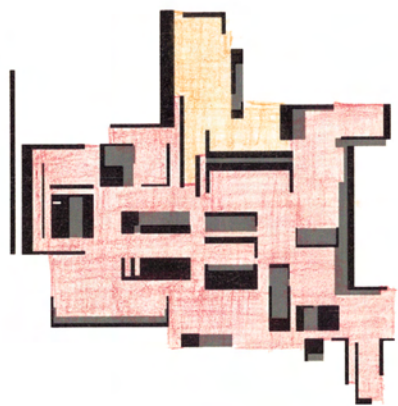
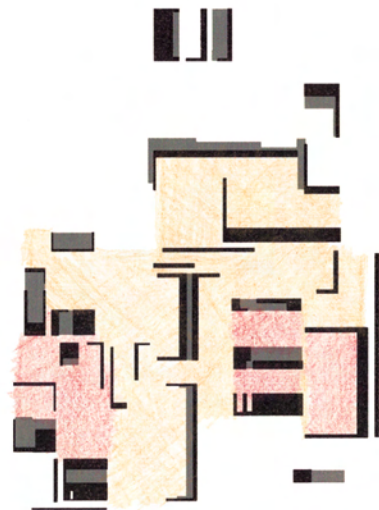
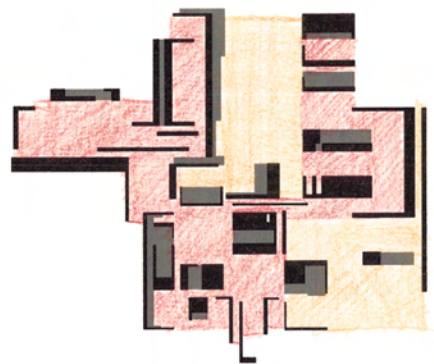
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

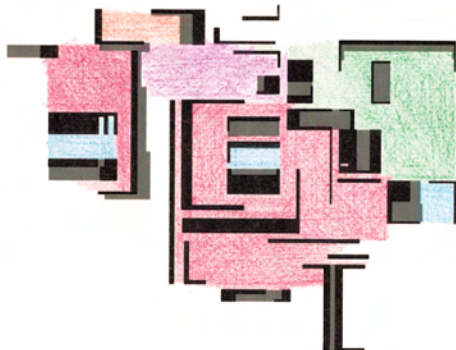
ΠΡΩΤΗ ΣΕΙΡΑ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

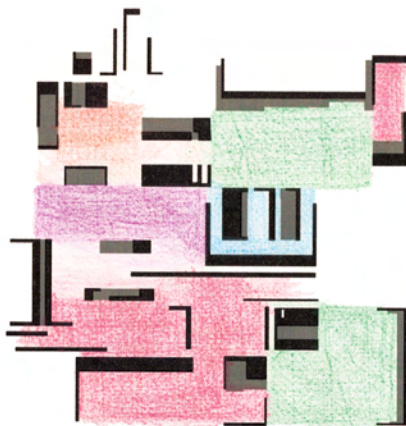
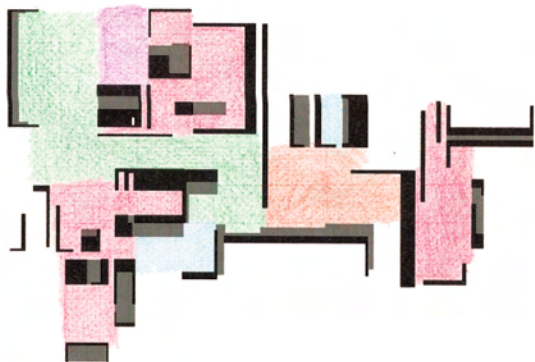
■ ΕΞΩΣΤΡΕΦΕΙΑ
■ ΕΣΩΣΤΡΕΦΕΙΑ

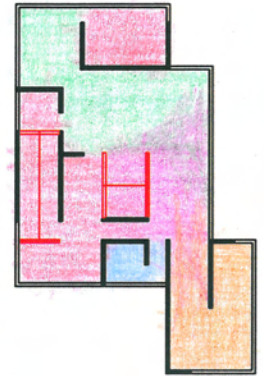
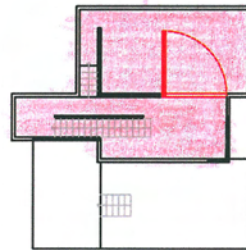
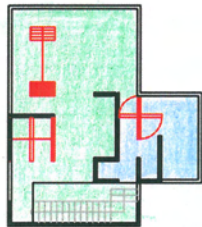
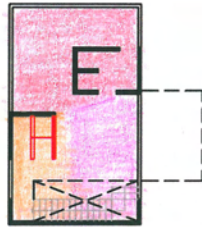
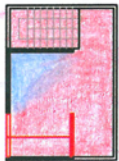
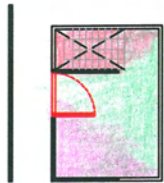
ΤΡΙΤΗ ΣΕΙΡΑ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

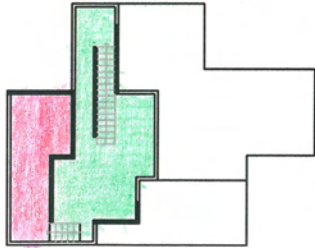
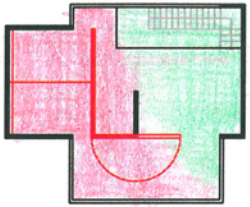
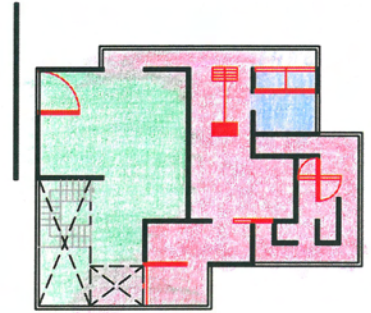
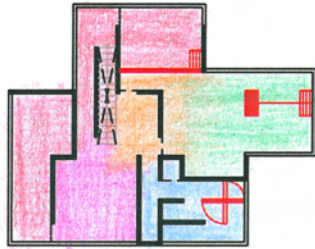
- ΣΥΜΒΙΩΣΗ
- ΦΑΙ
- ΠΛΥΣΗ
- ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΤΗΤΑ
- ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ

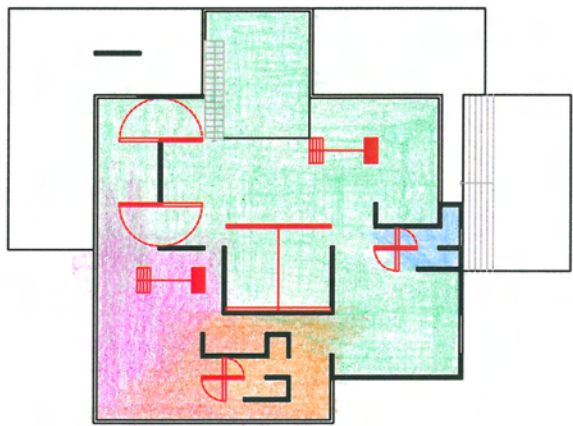
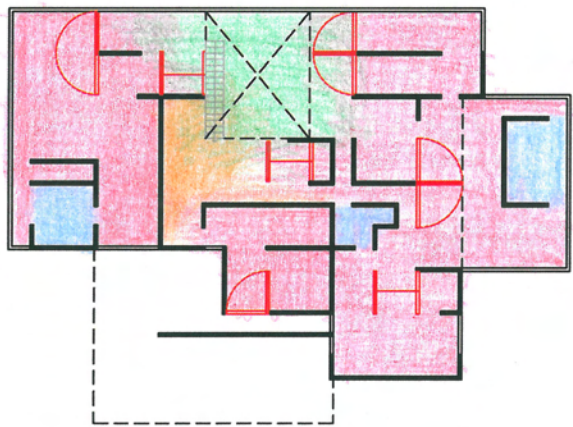

ΠΕΜΠΤΗ ΣΕΙΡΑ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

- ΣΥΜΒΙΩΣΗ
- ΦΑΙ
- ΠΛΥΣΗ
- ΕΣΤΕΡΙΚΟΤΗΤΑ
- ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ

ΤΕΛΙΚΟ ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΟ ΠΡΟΪΟΝ

